

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 10.1.2017
COM(2016) 823 final

2016/0402 (COD)

Πρόταση

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

**για το νομικό και λειτουργικό πλαίσιο της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών
που θεσπίζεται με τον κανονισμό ... [κανονισμός για την ευρωπαϊκή κάρτα υπηρεσιών]**

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

{SWD(2016) 437 final}

{SWD(2016) 438 final}

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

• Αιτιολόγηση και στόχοι της πρότασης

Δεδομένου ότι οι υπηρεσίες αντιπροσωπεύουν περίπου το 70% του ΑΕΠ και της απασχόλησης στην ΕΕ, η προαγωγή της ανταγωνιστικότητας των αγορών υπηρεσιών της ΕΕ είναι ουσιώδους σημασίας για τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας και την ενίσχυση της ανάπτυξης στην ΕΕ. Η οδηγία για τις υπηρεσίες, που εκδόθηκε το 2006, θέσπιζε γενικές διατάξεις για τη διευκόλυνση της εγκατάστασης των παρόχων υπηρεσιών και της δυνατότητάς τους να παρέχουν υπηρεσίες σε διασυνοριακό επίπεδο στην ενιαία αγορά. Η οδηγία αποτέλεσε το έναυσμα για την πραγματοποίηση αρκετών μεταρρυθμίσεων στα κράτη μέλη της ΕΕ συμβάλλοντας έτσι, κατά την τελευταία δεκαετία, στην αύξηση του ΑΕΠ της ΕΕ κατά 0,9% σύμφωνα με τις εκτιμήσεις.

Εξακολουθούν, πάντως, να υπάρχουν ακόμη πολλές ανεκμετάλλευτες δυνατότητες για περαιτέρω ανάπτυξη και δημιουργία νέων θέσεων εργασίας. Οι αγορές υπηρεσιών της ΕΕ θα ωφελούνταν από την αύξηση της παραγωγικότητας και την αποδοτικότερη κατανομή των πόρων. Οι διασυνοριακές συναλλαγές και επενδύσεις στον τομέα των υπηρεσιών εξακολουθούν να κυμαίνονται σε χαμηλά επίπεδα. Η άρση των υπολειπόμενων εμποδίων που παρακωλύουν την αύξηση των διασυνοριακών δραστηριοτήτων στον τομέα των υπηρεσιών θα συμβάλει στην ενίσχυση του ανταγωνισμού, με αποτέλεσμα περισσότερες επιλογές και καλύτερες τιμές για τους καταναλωτές, καθώς και αύξηση της καινοτομίας. Η άρση των προαναφερθέντων εμποδίων εντός του πλαισίου που παρέχει ήδη η οδηγία για τις υπηρεσίες μπορεί να οδηγήσει σε περαιτέρω αύξηση του ΑΕΠ της ΕΕ κατά 1,7%¹. Επιπροσθέτως, η βελτίωση της λειτουργίας των αγορών υπηρεσιών θα επηρεάσει θετικά την ανταγωνιστικότητα της βιομηχανίας, καθώς ο μεταποιητικός τομέας της ΕΕ αποτελεί σημαντικό αγοραστή και τελικό χρήστη υπηρεσιών. Ουσιαστικά, οι υπηρεσίες αντιπροσωπεύουν το 40% της αξίας των τελικών μεταποιημένων προϊόντων στην ΕΕ. Επομένως, η εύρυθμη λειτουργία των αγορών υπηρεσιών συνιστά προϋπόθεση για έναν ανταγωνιστικό μεταποιητικό τομέα.

Για τους λόγους αυτούς, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο υπογράμμισε ότι «η υλοποίηση μιας βαθύτερης και δικαιότερης ενιαίας αγοράς θα συμβάλει καθοριστικά στη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας, την προώθηση της παραγωγικότητας και τη διασφάλιση ενός ευνοϊκού κλίματος για τις επενδύσεις και την καινοτομία»². Η βελτίωση της λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς συγκαταλέγεται μεταξύ των δέκα προτεραιοτήτων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Στη στρατηγική της για την ενιαία αγορά, που εγκρίθηκε τον Οκτώβριο του 2015, η Επιτροπή ανακοίνωσε μια σειρά δράσεων για την υλοποίηση της ενιαίας αγοράς χωρίς σύνορα για τις υπηρεσίες³. Ο στόχος είναι σαφής: να περιοριστούν τα εμπόδια, ώστε να μπορούν οι πάροχοι υπηρεσιών να επιδιώκουν ευκολότερα νέες επιχειρηματικές ευκαιρίες, και, ταυτόχρονα, να διασφαλιστούν ποιοτικές υπηρεσίες για τους καταναλωτές. Η παρούσα πρόταση εντάσσεται στο πλαίσιο της παρακολούθησης της στρατηγικής για την ενιαία αγορά.

Η οδηγία για τις υπηρεσίες παρέχει ένα ισορροπημένο νομικό πλαίσιο για την επίτευξη των στόχων αυτών. Διασφαλίζει ότι οι εθνικές κανονιστικές ρυθμίσεις δεν εισάγουν διακρίσεις,

¹ Ευρωπαϊκή Επιτροπή, «Επικαιροποίηση της μελέτης σχετικά με τον οικονομικό αντίκτυπο της οδηγίας για τις υπηρεσίες», 2015.

² Συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, 28 Ιουνίου 2016.

³ Ανακοίνωση της Επιτροπής με τίτλο «Αναβάθμιση της ενιαίας αγοράς: περισσότερες ευκαιρίες για τους πολίτες και τις επιχειρήσεις», 28 Οκτωβρίου 2015.

είναι δικαιολογημένες και αναλογικές για την επίτευξη των στόχων δημοσίου συμφέροντος και, επιπλέον, απαιτεί από τα κράτη μέλη να μεριμνήσουν για τον περιορισμό των εμποδίων διοικητικής φύσης που αποτρέπουν στην πράξη τη δραστηριοποίηση των παρόχων υπηρεσιών σε διασυνοριακό επίπεδο. Η παρούσα πρόταση δεν θίγει στο παραμικρό την οδηγία για τις υπηρεσίες και τις σημαντικές αρχές που θεσπίζει.

Οι εν λόγω αρχές που θεσπίζει η οδηγία για τις υπηρεσίες έχουν συμβάλει σημαντικά στη βελτίωση της λειτουργίας των αγορών υπηρεσιών της ΕΕ. Ταυτόχρονα, όμως, σε αρκετούς νευραλγικούς τομείς υπηρεσιών εξακολουθούν να υφίστανται εμπόδια που δυσχεραίνουν την περαιτέρω ολοκλήρωση της ενιαίας αγοράς. Αυτό ισχύει ιδίως για αρκετούς κλάδους παροχής υπηρεσιών, όπως οι επιχειρηματικές υπηρεσίες, και για τον κλάδο των κατασκευών, όπου οι πάροχοι υπηρεσιών δεν μπορούν συνήθως να επιδιώξουν επιχειρηματικές ευκαιρίες σε άλλα κράτη μέλη καθώς, στην προσπάθειά τους να επεκταθούν στο εξωτερικό, έρχονται αντιμέτωποι με διοικητικά εμπόδια, γεγονός που επιβεβαιώθηκε στο πλαίσιο εκτεταμένων επαφών με παρόχους υπηρεσιών⁴. Ένα από τα εμπόδια είναι η έλλειψη σαφήνειας όσον αφορά τους τρόπους συμμόρφωσης με τους ισχύοντες κανόνες, γεγονός που αποτρέπει τις εταιρείες, ιδίως τις ΜΜΕ, από το να επιχειρήσουν να εκμεταλλευτούν επιχειρηματικές ευκαιρίες σε άλλα κράτη μέλη. Οι πάροχοι υπηρεσιών αντιμετωπίζουν δυσκολίες όταν προσπαθούν να πληροφορηθούν τις ισχύουσες κανονιστικές απαιτήσεις και διαδικασίες που πρέπει να διεκπεραιώσουν προκειμένου να αποκτήσουν πρόσβαση στην αγορά άλλου κράτους μέλους. Επιπροσθέτως, οι εθνικοί κανόνες αφορούν συνήθως μόνο εθνικές καταστάσεις και δεν αποσαφηνίζουν τους τρόπους με τους οποίους θα πρέπει να εφαρμόζονται σε παρόχους υπηρεσιών από άλλα κράτη μέλη της ΕΕ. Ως αποτέλεσμα, οι πάροχοι υπηρεσιών που επιχειρούν να αποκτήσουν μόνιμη παρουσία σε άλλο κράτος μέλος ή να παράσχουν διασυνοριακές υπηρεσίες σε προσωρινή βάση δυσκολεύονται συνήθως να κατανοήσουν ποιους κανόνες να εφαρμόσουν και με ποιον τρόπο. Οι διοικητικές διατυπώσεις τις οποίες καλούνται να διεκπεραιώσουν οι πάροχοι υπηρεσιών στα διάφορα κράτη μέλη είναι συνήθως πολύπλοκες και δαπανηρές.

Επομένως, με την ευρωπαϊκή ηλεκτρονική κάρτα υπηρεσιών επιδιώκεται να μειωθεί η διοικητική πολυπλοκότητα για τους παρόχους υπηρεσιών που επιθυμούν να επεκτείνουν τις δραστηριότητές τους σε άλλα κράτη μέλη, διασφαλίζοντας ταυτόχρονα ότι τα κράτη μέλη θα μπορούν να εφαρμόζουν δικαιολογημένες ρυθμίσεις. Θα παρέχεται προαιρετικά στους παρόχους υπηρεσιών ως εναλλακτική οδός επίδειξης συμμόρφωσης με τους ισχύοντες εθνικούς κανόνες και θα τους δίνει τη δυνατότητα να χρησιμοποιούν πλήρως ηλεκτρονική διαδικασία σε επίπεδο ΕΕ για τη διεκπεραίωση των διατυπώσεων που απαιτεί η επέκταση στο εξωτερικό, παρέχοντάς τους έτσι αυξημένη ασφάλεια δικαίου και μειώνοντας σημαντικά τη διοικητική πολυπλοκότητα. Η ηλεκτρονική κάρτα θα τους επιτρέπει να αποφεύγουν τα διοικητικά εμπόδια, όπως την αβεβαιότητα ως προς τις απαιτήσεις που πρέπει να εφαρμόσουν, τη συμπλήρωση σειράς διαφορετικών εντύπων σε ξένες γλώσσες, τη μετάφραση, επικύρωση ή βεβαίωση του γνήσιου της υπογραφής εγγράφων και μη ηλεκτρονικές διαδικαστικές ενέργειες. Η εξοικονόμηση κόστους σε σχέση με τις διατυπώσεις που θα καλύπτονται από τη διαδικασία της ηλεκτρονικής κάρτας θα είναι σημαντική σε σύγκριση με την υφιστάμενη κατάσταση, με πιθανότητα να αγγίζει ή να υπερβεί το 50%⁵.

⁴ Μεταξύ άλλων, εννέα εργαστήρια που οργάνωσε η Επιτροπή με παρόχους υπηρεσιών σε διασυνοριακές περιοχές.

⁵ Έγγραφο εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής, «Εκτίμηση επιπτώσεων που συνοδεύει την πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για το νομικό και λειτουργικό πλαίσιο της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών», 2017.

Όταν ένας πάροχος υπηρεσιών σχεδιάζει να παράσχει κάποια υπηρεσία προσωρινά σε διασυνοριακό επίπεδο, η ηλεκτρονική κάρτα θα εκδίδεται από το κράτος μέλος καταγωγής. Το κράτος μέλος υποδοχής θα έχει τη δυνατότητα να αντιτάσσεται στην έκδοση της ηλεκτρονικής κάρτας στις περιπτώσεις στις οποίες η οδηγία για τις υπηρεσίες του επιτρέπει ήδη να το πράττει βάσει ενός από τους επιτακτικούς λόγους δημόσιου συμφέροντος που παρατίθενται στο άρθρο 16 της οδηγίας. Αφού εκδοθεί, η ηλεκτρονική κάρτα θα επιτρέπει στον πάροχο υπηρεσιών να παρέχει υπηρεσίες προσωρινώς σε διασυνοριακό επίπεδο στο κράτος μέλος υποδοχής. Ως εκ τούτου, η εξουσία λήψης αποφάσεων των κρατών μελών υποδοχής όσον αφορά την απόρριψη αίτησης για ευρωπαϊκή ηλεκτρονική κάρτα υπηρεσιών παραμένει αμετάβλητη, σύμφωνα με το άρθρο 16 της οδηγίας για τις υπηρεσίες.

Όταν ο πάροχος υπηρεσιών σχεδιάζει να παράσχει υπηρεσίες μέσω υποκαταστήματος, πρακτορείου ή γραφείου σε άλλο κράτος μέλος, η ηλεκτρονική κάρτα εκδίδεται από το κράτος μέλος υποδοχής. Στην περίπτωση αυτή, ο πάροχος υπηρεσιών θα πρέπει και πάλι να υποβάλλει αίτηση για την έκδοση της ηλεκτρονικής κάρτας στις αρχές της χώρας καταγωγής του, οι οποίες θα ελέγχουν αν ο πάροχος υπηρεσιών διατηρεί έδρα στην επικράτειά τους, σύμφωνα με τους ισχύοντες σε αυτό κανόνες. Σε δεύτερο στάδιο όμως, οι αρχές του κράτους μέλους καταγωγής θα συνεργάζονται με την αρμόδια διοικητική αρχή της χώρας υποδοχής βοηθώντας την τελευταία να αποφανθεί αν ο πάροχος υπηρεσιών που αιτείται την άδεια πληροί τις κανονιστικές απαιτήσεις της χώρας υποδοχής, σύμφωνα με την οδηγία για τις υπηρεσίες. Με τον τρόπο αυτόν, δεν θα υφίσταται άνιση μεταχείριση μεταξύ εγχώριων και ξένων παρόχων υπηρεσιών. Αφού εκδοθεί, η ηλεκτρονική κάρτα θα επιτρέπει στον κάτοχό της να παρέχει υπηρεσίες μέσω δευτερεύουσας εγκατάστασης (με τη μορφή υποκαταστήματος, πρακτορείου ή γραφείου) στο οικείο κράτος μέλος υποδοχής.

Η ευρωπαϊκή ηλεκτρονική κάρτα υπηρεσιών είναι παρεμφερής, ως ιδέα, με την ευρωπαϊκή επαγγελματική ταυτότητα, με την οποία οι αρχές των κρατών μελών είναι ήδη εξοικειωμένες. Η ευρωπαϊκή επαγγελματική ταυτότητα άρχισε να διατίθεται τον Ιανουάριο του 2016 καλύπτοντας επιλεγμένες κατηγορίες επαγγελματιών. Η ανταπόκριση των τελευταίων ήταν σημαντική, γεγονός που καταδεικνύει ότι ο συγκεκριμένος τύπος μέσου απλούστευσης έχει πρακτικά οφέλη για τους χρήστες του. Τόσο η ευρωπαϊκή ηλεκτρονική κάρτα υπηρεσιών όσο και η ευρωπαϊκή επαγγελματική ταυτότητα είναι προαιρετικές ηλεκτρονικές διαδικασίες σε επίπεδο ΕΕ. Η χρήση της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών είναι προαιρετική για τους παρόχους υπηρεσιών. Η αρχή της χώρας καταγωγής του αιτούντος λειτουργεί ως κέντρο ενιαίας εξυπηρέτησης. Επιπλέον, η λειτουργία αμφοτέρων των συστημάτων βασίζεται σε προκαθορισμένες και δεσμευτικές διαδικασίες συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών καταγωγής και υποδοχής οι οποίες λαμβάνουν χώρα μέσω του υφιστάμενου Συστήματος Πληροφόρησης για την Εσωτερική Αγορά (IMI). Ταυτόχρονα, τα δύο συστήματα έχουν διαφορετικούς στόχους. Η ευρωπαϊκή επαγγελματική ταυτότητα διευκολύνει τη διασυνοριακή παροχή υπηρεσιών μέσω της αναγνώρισης των επαγγελματικών προσόντων φυσικών προσώπων ως εργαζομένων ή αυτοαπασχολούμενων παρόχων υπηρεσιών σύμφωνα με την οδηγία για τα επαγγελματικά προσόντα. Η ευρωπαϊκή ηλεκτρονική κάρτα υπηρεσιών αφορά ένα πολύ ευρύτερο φάσμα απαιτήσεων. Θα διατίθεται δε τόσο σε φυσικά πρόσωπα που εργάζονται ως αυτοαπασχολούμενοι, όσο και σε εταιρείες που επιθυμούν να παρέχουν υπηρεσίες σε άλλο κράτος μέλος. Σε αντίθεση με την ευρωπαϊκή επαγγελματική ταυτότητα, η ευρωπαϊκή ηλεκτρονική κάρτα υπηρεσιών θα παρέχει επίσης τεχνικές διευκολύνσεις για την ευκολότερη διεκπεραίωση των διοικητικών διατυπώσεων που σχετίζονται με την απόσπαση προσωπικού στην επικράτεια εκείνων των κρατών μελών που έχουν ενημερώσει την Επιτροπή ότι επιθυμούν να κάνουν χρήση του IMI για αυτόν τον σκοπό. Αυτή η δυνατότητα χρήσης του IMI δεν μεταβάλλει την ουσία των ισχυόντων κανόνων που ορίζονται στην οδηγία 2014/67/ΕΕ. Έχουν συμπεριληφθεί επίσης κανόνες για τη διευκόλυνση της επίτευξης ασφαλιστικής κάλυψης για υπηρεσίες που παρέχονται σε διασυνοριακό επίπεδο.

Η ηλεκτρονική κάρτα θα καλύπτει απαιτήσεις που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας για τις υπηρεσίες και ως εκ τούτου δεν θα αφορά τομείς όπως η φορολογία, η εργασία και η κοινωνική ασφάλιση. Πάντως, οι αρχές των κρατών μελών δεν θα απαιτούν από τον κάτοχο της ηλεκτρονικής κάρτας να παρέχει πληροφορίες που περιέχονται ήδη στην ηλεκτρονική κάρτα για διαδικασίες ή διατυπώσεις τις οποίες οφείλει να διεκπεραιώσει ο πάροχος σε σχέση με ανάθεση δημόσιας σύμβασης, διαγωνισμό μελετών ή παραχώρηση, ίδρυση θυγατρικών ή καταχώριση υποκαταστημάτων δυνάμει του εταιρικού δικαίου και εγγραφή σε συστήματα υποχρεωτικής κοινωνικής ασφάλισης. Η ευρωπαϊκή ηλεκτρονική κάρτα υπηρεσιών θα αφορά –σε πρώτη φάση– τις επιχειρηματικές υπηρεσίες και τις κατασκευαστικές εργασίες, στον βαθμό που οι συναφείς δραστηριότητες εμπίπτουν ήδη στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας για τις υπηρεσίες. Οι δύο αυτοί κλάδοι είναι ζωτικής σημασίας για την οικονομία της ΕΕ⁶. Στην προσπάθειά τους να επεκταθούν στο εξωτερικό, οι πάροχοι κατασκευαστικών ή επιχειρηματικών υπηρεσιών έρχονται συχνά αντιμέτωποι με ιδιαίτερα πολύπλοκες διοικητικές διαδικασίες. Επιπλέον, ο ρυθμός αύξησης της παραγωγικότητας την τελευταία δεκαετία ήταν πολύ χαμηλός στους δύο αυτούς κλάδους και οι διασυνοριακές συναλλαγές και επενδύσεις ήταν περιορισμένες. Η αύξηση του διασυνοριακού ανταγωνισμού αναμένεται να συμβάλει στη διατήρηση και τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας αμφοτέρων των κλάδων.

Η παρούσα πρόταση περιλαμβάνει επίσης ρήτρες αναθεώρησης προκειμένου να εξεταστούν μελλοντικά η σκοπιμότητα της αντιμετώπισης των κανονιστικών εμποδίων, η αποτελεσματικότητα της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών και η πιθανή επέκτασή της σε άλλους τομείς.

• **Συνοχή με ισχύουσες διατάξεις στον τομέα πολιτικής**

Η παρούσα οδηγία συνυποβάλλεται με έναν κανονισμό. Η οδηγία θεσπίζει το νομικό και λειτουργικό πλαίσιο της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών και ρυθμίζει μεταξύ άλλων τους όρους επιλεξιμότητας, τις αρμοδιότητες των κρατών μελών καταγωγής και υποδοχής, την ισχύ της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών και τις προϋποθέσεις αναστολής ή ανάκλησής της. Ο κανονισμός προβλέπει εργαλεία που τίθενται στη διάθεση των παρόχων υπηρεσιών σε ολόκληρη την ΕΕ. Επιπλέον, διευκολύνει την επίλυση ζητημάτων που σχετίζονται με την ασφαλιστική κάλυψη παρόχου υπηρεσιών που δραστηριοποιείται σε διασυνοριακό επίπεδο.

Η παρούσα οδηγία διατηρεί πλήρως τις υφιστάμενες διατάξεις της ΕΕ που αφορούν κοινωνικά θέματα, τους όρους απασχόλησης (ιδίως την απόσπαση εργαζομένων, τα δικαιώματα των εργαζομένων και τον κοινωνικό πυλώνα), την υγεία και ασφάλεια και την προστασία του περιβάλλοντος. Δεν τροποποιεί και δεν θίγει τις υφιστάμενες εγγυήσεις στο πλαίσιο αυτό. Η ηλεκτρονική κάρτα θα παρέχει επιπλέον πληροφορίες σχετικά με την εταιρεία. Η εξουσία των κρατών μελών να διενεργούν επιτόπιους ελέγχους δεν θα θιγεί καθόλου. Οι κανόνες σχετικά με την απόσπαση εργαζομένων σύμφωνα με τις οδηγίες 96/71/ΕΚ και 2014/67/ΕΕ θα εξακολουθήσουν να ισχύουν στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών, αλλά θα προβλεφθούν περαιτέρω διευκολύνσεις για τη συμμόρφωση με τους κανόνες αυτούς. Σε περίπτωση που τα κράτη μέλη έχουν θεσπίσει διαδικασίες που επιτρέπουν τη συμπλήρωση της δήλωσης σχετικά με την απόσπαση εργαζομένων που προβλέπεται στο άρθρο 9 της οδηγίας 2014/67/ΕΕ με ηλεκτρονικά μέσα, η ευρωπαϊκή ηλεκτρονική κάρτα υπηρεσιών θα παραπέμπει τον κάτοχο της κάρτας στις οικείες εθνικές διαδικασίες. Οι πάροχοι που διαθέτουν ευρωπαϊκή ηλεκτρονική κάρτα υπηρεσιών μπορούν επίσης να υποβάλουν αυτή τη δήλωση μέσω ηλεκτρονικής πλατφόρμας

⁶ Αμφότεροι οι κλάδοι από κοινού καλύπτουν περίπου το 20% του ΑΕΠ και της απασχόλησης στην ΕΕ – Eurostat.

συνδεδεμένης με το σύστημα IMI εφόσον το κράτος μέλος υποδοχής έχει ενημερώσει την Επιτροπή ότι η δυνατότητα αυτή θα πρέπει να ισχύει για την απόσπαση εργαζομένων στην επικράτειά του.

Η πρόταση για τη θέσπιση ηλεκτρονικής ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών λειτουργεί συμπληρωματικά προς άλλες πρωτοβουλίες πολιτικής στο πλαίσιο των υπηρεσιών που εξαγγέλλονται στη στρατηγική για την ενιαία αγορά με γνώμονα την πρόληψη της παρεμβολής εθνικών εμποδίων στη διασυνοριακή παροχή υπηρεσιών. Συγκεκριμένα, είναι συμπληρωματική προς την πρόταση οδηγίας [XX] της Επιτροπής για τη μεταρρύθμιση της διαδικασίας βάσει της οποίας τα κράτη μέλη οφείλουν να κοινοποιούν συστήματα και απαιτήσεις χορήγησης άδειας στον τομέα των υπηρεσιών.

Η παρούσα πρόταση θα συμπληρωθεί επιπλέον από την πρωτοβουλία της ενιαίας ψηφιακής πύλης, που εξαγγέλλεται στη στρατηγική για την ενιαία αγορά για το 2017. Η πύλη, για την οποία διεξάχθηκε δημόσια διαβούλευση το φθινόπωρο του 2016, αναμένεται να δώσει λύση στο ζήτημα των υφιστάμενων κενών στην πληροφόρηση όσον αφορά τις επιχειρήσεις και τους πολίτες, μέσω της ολοκλήρωσης, της συμπλήρωσης και της βελτίωσης της σχετικής ηλεκτρονικής πληροφόρησης σε επίπεδο ΕΕ και σε εθνικό επίπεδο. Θα αποτελέσει επίσης συνδετικό κρίκο με τις υπηρεσίες βοήθειας. Επιπλέον, θα στοχεύει στην περαιτέρω ψηφιοποίηση των εθνικών διαδικασιών που αφορούν τους πολίτες και τις επιχειρήσεις που ασκούν τα δικαιώματά τους στην ενιαία αγορά. Στόχος είναι το πεδίο εφαρμογής της ενιαίας ψηφιακής πύλης να υπερβεί τους τομείς που καλύπτει η παρούσα πρωτοβουλία.

Συγκριτικά, η ευρωπαϊκή ηλεκτρονική κάρτα υπηρεσιών θα προσφέρει ένα πλήρως εναρμονισμένο και τυποποιημένο μέσο για τη διασυνοριακή παροχή υπηρεσιών και, ως εκ τούτου, θα μειώσει το κόστος συμμόρφωσης για συγκεκριμένες αγορές υπηρεσιών στις οποίες κυριαρχούν οι ΜΜΕ. Στόχος της είναι η διοικητική απλούστευση, με τη συμμετοχή του κράτους μέλους από το οποίο προέρχεται ο πάροχος υπηρεσιών, χωρίς ωστόσο το εν λόγω κράτος μέλος (καταγωγής) να έχει λόγο όσον αφορά τις απαιτήσεις που οφείλει να εκπληρώσει ο πάροχος υπηρεσιών στα άλλα κράτη μέλη. Σύμφωνα με όσα ισχύουν για την ευρωπαϊκή ηλεκτρονική κάρτα υπηρεσιών, σε αυτά τα κράτη μέλη εναπόκειται το καθήκον ενημέρωσης και η εξασφάλιση συμμόρφωσης, στο πλαίσιο μιας προκαθορισμένης και πλήρως τυποποιημένης ροής εργασίας. Η ενιαία ψηφιακή πύλη θα αποτελέσει συνδετικό κρίκο με τη διαδικασία αυτή και θα διευκολύνει τους δικαιούχους στην εύρεσή της.

Η εφαρμογή της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών θα είναι πλήρως ευθυγραμμισμένη με την ανάπτυξη του σχεδίου ενιαίας ψηφιακής πύλης και θα σέβεται τις αρχές που καθορίζονται στο σχέδιο δράσης για την ηλεκτρονική διακυβέρνηση (ιδίως: εξ ορισμού ψηφιακός χαρακτήρας, εξ ορισμού διαλειτουργικός χαρακτήρας, εξ ορισμού διασυνοριακός χαρακτήρας, αρχή «μόνον άπαξ» και εξ ορισμού κατάργηση των αποκλεισμών)⁷.

Τέλος, η παρούσα πρόταση συμπληρώνει την πολιτική της Επιτροπής σε επίπεδο εφαρμογής, η οποία επιδιώκει παράλληλα να αντιμετωπίσει αδικαιολόγητους ή δυσανάλογους εθνικούς περιορισμούς στην ελευθερία εγκατάστασης και την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών.

Η εφαρμογή της παρούσας οδηγίας θα υποστηριχθεί από το Σύστημα Πληροφόρησης για την Εσωτερική Αγορά (IMI) το οποίο θεσπίζεται με τον κανονισμό IMI⁸. Το IMI το

⁷ Σχέδιο δράσης της ΕΕ για την ηλεκτρονική διακυβέρνηση 2016-2020 – Επιτάχυνση του ψηφιακού μετασχηματισμού της διακυβέρνησης – COM(2016)179.

⁸ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1024/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012, σχετικά με τη διοικητική συνεργασία μέσω του Συστήματος Πληροφόρησης για την Εσωτερική Αγορά και την κατάργηση της απόφασης 2008/49/ΕΚ («κανονισμός IMI») (ΕΕ L 316 της 14.11.2012, σ. 1).

χρησιμοποιούν περίπου 5 000 αρχές από το 2011, ενώ διεξάγονται διαρκώς έρευνες ικανοποίησης των χρηστών του. Έχει δε αποδείξει τις δυνατότητές του με την ευρωπαϊκή επαγγελματική ταυτότητα που θεσπίστηκε τον Ιανουάριο του 2016.

- **Συνοχή με άλλες πολιτικές της Ένωσης**

Η παρούσα οδηγία και ο προτεινόμενος κανονισμός για τη θέσπιση της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών συνάδουν πλήρως με μια σειρά από άλλες πολιτικές της Ένωσης, και συγκεκριμένα με άλλες πολιτικές της Επιτροπής που αποβλέπουν στην απλούστευση και τη μείωση του διοικητικού φόρτου.

Η απλούστευση των διατυπώσεων όσον αφορά τα έγγραφα θα ακολουθεί εκ του σύνεγγυς τις λύσεις που αναμένεται να θεσπιστούν με τον κανονισμό (ΕΕ) 2016/1191 για την προώθηση της ελεύθερης κυκλοφορίας των πολιτών μέσω της απλούστευσης των απαιτήσεων υποβολής ορισμένων δημόσιων εγγράφων στην Ευρωπαϊκή Ένωση⁹.

Στον τομέα της αναγνώρισης των επαγγελματικών προσόντων, θεσπίστηκε το 2013 παρεμφερές εργαλείο που προάγει τη διοικητική απλούστευση: η προαναφερθείσα ευρωπαϊκή επαγγελματική ταυτότητα, η οποία είναι διαθέσιμη για επιλεγμένες κατηγορίες επαγγελματιών (νοσηλευτές, φαρμακοποιούς, φυσικοθεραπευτές, οδηγούς βουνού και κτηματομεσίτες) από τον Ιανουάριο του 2016. Προκειμένου να αποφευχθεί τυχόν κίνδυνος αλληλεπικάλυψης, η παρούσα πρόταση προβλέπει ότι οι επαγγελματίες που μπορούν να υποβάλλουν αίτηση για ευρωπαϊκή επαγγελματική ταυτότητα δεν μπορούν να λαμβάνουν ευρωπαϊκή ηλεκτρονική κάρτα υπηρεσιών.

Για να αποφευχθεί τυχόν αλληλεπικάλυψη, οι αρχές θα πρέπει να κάνουν χρήση όλων των διαθέσιμων διασυνδέσεων εθνικών μητρώων, συμπεριλαμβανομένης της διασύνδεσης των μητρώων εταιρειών (BRIS), σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στην οδηγία 2009/101/ΕΚ, και των μητρώων αφερεγγυότητας δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) 2015/848, πριν από κάθε άλλο μέσο λήψης ή επαλήθευσης πληροφοριών που έχουν ληφθεί προγενέστερα στο πλαίσιο της έκδοσης ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών.

2. ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ, ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΝΑΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑ

- **Νομική βάση**

Η παρούσα νομοθετική δράση εμπίπτει στο πεδίο της συντρέχουσας αρμοδιότητας δυνάμει του άρθρου 4 παράγραφος 2 στοιχείο α) της ΣΛΕΕ. Αποσκοπεί στη διευκόλυνση της εγκατάστασης και της παροχής υπηρεσιών στην ενιαία αγορά, μέσω της περαιτέρω ανάπτυξης και εφαρμογής των γενικών αρχών του δικαιώματος εγκατάστασης και ελεύθερης παροχής διασυννοριακών υπηρεσιών που κατοχυρώνονται στα άρθρα 49 και 56 της ΣΛΕΕ, αντίστοιχα, καθώς και στην οδηγία για τις υπηρεσίες. Η παρούσα οδηγία βασίζεται στο άρθρο 53 παράγραφος 1 και το άρθρο 62 της ΣΛΕΕ, που αποτελούν τη γενική νομική βάση για την ουσιαστική υλοποίηση της ελευθερίας εγκατάστασης και, αντίστοιχα, τη νομική βάση των διατάξεων που αφορούν την πρόσβαση στην αυτοαπασχόληση.

- **Επικουρικότητα (σε περίπτωση μη αποκλειστικής αρμοδιότητας)**

Ο γενικός στόχος της παρούσας νομοθετικής πρότασης είναι να διασφαλιστεί η ομαλή λειτουργία της ενιαίας αγοράς υπηρεσιών της ΕΕ, η οποία δεν περιορίζεται στην επικράτεια ενός κράτους μέλους, αλλά καλύπτει ολόκληρο το έδαφος της ΕΕ. Δεδομένης της

⁹ Κανονισμός (ΕΕ) 2016/1191 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Ιουλίου 2016, για την προώθηση της ελεύθερης κυκλοφορίας των πολιτών μέσω της απλούστευσης των απαιτήσεων για την υποβολή ορισμένων δημόσιων εγγράφων στην Ευρωπαϊκή Ένωση και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1024/2012 (ΕΕ L 200 της 26.7.2016, σ.1).

διασυνοριακής φύσης της ενιαίας αγοράς της ΕΕ και της αναγκαιότητας διευθέτησης κατά τον πλέον συνεκτικό τρόπο ζητημάτων που προκύπτουν σε διασυνοριακό επίπεδο, η χρήση εργαλείου ΤΠ για όλη την ΕΕ, του IMI, συνιστά αποτελεσματικό τρόπο αντίδρασης που μπορεί να υλοποιηθεί μόνο με την ανάληψη δράσης σε επίπεδο ΕΕ.

Επιπλέον, η οδηγία προβλέπει κανόνες, ειδικότερα δε κανόνες που αφορούν τον ρόλο των συντονιστικών αρχών σε επίπεδο κρατών μελών, βάσει των οποίων επαφίεται στα κράτη μέλη η αρμοδιότητα ορισμού του κατάλληλου οργάνου για τη συμμόρφωση με τους εν λόγω κανόνες, σύμφωνα με τη διοικητική οργάνωσή τους σε εθνικό επίπεδο.

- **Αναλογικότητα**

Τα μέτρα που θεσπίζει η παρούσα οδηγία είναι αναλογικά προς τον στόχο που θέτει για περαιτέρω ολοκλήρωση των αγορών υπηρεσιών σε επίπεδο ΕΕ, μέσω της ενίσχυσης της δυναμικής της αγοράς και του διασυνοριακού ανταγωνισμού. Είναι επίσης αναλογικά προς τους στόχους της ενίσχυσης της διαφάνειας, της μείωσης του κόστους και της απλούστευσης των διαδικασιών που επιβάλλουν τα κράτη μέλη στους παρόχους υπηρεσιών σε καταστάσεις διασυνοριακού χαρακτήρα. Επιπλέον, βασίζονται στο IMI, ένα υφιστάμενο εργαλείο ΤΠ σε επίπεδο ΕΕ το οποίο χρηματοδοτείται από τον προϋπολογισμό της ΕΕ και χρησιμοποιείται ήδη από τις εθνικές διοικητικές αρχές. Η διαδικασία σε επίπεδο ΕΕ θα επιφέρει ελάχιστες μόνο προσαρμογές στο IMI, οι οποίες συνεπάγονται ελάχιστο κόστος σε ενωσιακό και εθνικό επίπεδο. Η εκτίμηση του ελάχιστου αυτού κόστους έγινε σε σχέση με υφιστάμενες παρεμφερείς διαδικασίες, όπως η ευρωπαϊκή επαγγελματική ταυτότητα.

Αυτά τα μέτρα δεν υπερβαίνουν όλα όσα είναι αναγκαία για την επίλυση των προβλημάτων που έχουν εντοπιστεί και την επίτευξη των στόχων που έχουν τεθεί. Αν και η διαδικασία σε επίπεδο ΕΕ απαιτεί την ανάληψη ενεργητικού ρόλου από τις διοικητικές αρχές των κρατών μελών, τα χρηματοοικονομικά κονδύλια που θα χρειαστεί ενδεχομένως να διαθέσουν τα κράτη μέλη θα είναι περιορισμένα λόγω της χρήσης του Συστήματος Πληροφόρησης για την Εσωτερική Αγορά, μιας πλατφόρμας που ήδη υφίσταται και λειτουργεί με πόρους της ΕΕ. Επιπλέον, οι προοπτικές που δημιουργεί η χρήση της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών σε επίπεδο πρόσθετου ανταγωνισμού στις αγορές υπηρεσιών με περισσότερους παράγοντες της αγοράς, και πρόσθετου κύκλου εργασιών, θα έχουν θετικό αντίκτυπο στις οικονομίες των κρατών μελών.

Η χρήση της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών θα είναι προαιρετική για τους παρόχους υπηρεσιών.

- **Επιλογή του νομικού μέσου**

Η παρούσα οδηγία βασίζεται στα άρθρα 53 και 62 της ΣΛΕΕ, βάσει των οποίων η αρμοδιότητα έκδοσης οδηγιών ανήκει αποκλειστικά στον νομοθέτη της ΕΕ. Περιλαμβάνει διατάξεις για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών όσον αφορά την πρόσβαση σε ορισμένες δραστηριότητες παροχής υπηρεσιών. Επιπλέον, περιλαμβάνει διευκρινίσεις σχετικά με τα ακριβή αποτελέσματα της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών κατά την πρόσβαση στην αγορά άλλου κράτους μέλους.

3. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΚ ΤΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΕΩΝ, ΤΩΝ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΩΝ ΜΕ ΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΚΤΙΜΗΣΕΩΝ ΤΩΝ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

- **Εκ των υστέρων αξιολογήσεις / έλεγχοι καταλληλότητας της ισχύουσας νομοθεσίας**

Κατά την εκπόνηση της παρούσας πρότασης, η Επιτροπή προέβη σε εμπεριστατωμένη αξιολόγηση της οδηγίας για τις υπηρεσίες, από την οποία προέκυψε ότι η εφαρμογή της οδηγίας για τις υπηρεσίες υπήρξε μέχρι στιγμής αποτελεσματική μόνο κατά ένα μέρος. Η οδηγία για τις υπηρεσίες συνέβαλε στην περαιτέρω ανάπτυξη μέσω των μεταρρυθμίσεων που υλοποίησαν τα κράτη μέλη. Ωστόσο, οι πάροχοι υπηρεσιών σε νευραλγικούς τομείς υπηρεσιών (όπως τις επιχειρηματικές υπηρεσίες και τις κατασκευές) εξακολουθούν να έρχονται αντιμέτωποι με πολλά εμπόδια. Επιπλέον, το σύστημα διοικητικής συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών δεν αποδίδει όλα τα δυνατά οφέλη. Από εμπεριστατωμένη ανάλυση για τη λειτουργία και τη χρηστικότητα των κέντρων ενιαίας εξυπηρέτησης το 2015 προκύπτει ότι τα περισσότερα κέντρα ενιαίας εξυπηρέτησης δεν έχουν επιτύχει ακόμη τη μέγιστη αναμενόμενη διοικητική απλούστευση όσον αφορά την προσωρινή παροχή διασυνοριακών υπηρεσιών ή τη σύσταση επιχειρήσεων.

- **Διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη**

Η Επιτροπή πραγματοποίησε αρκετές αναλύσεις και διαβουλεύσεις προκειμένου να συλλέξει στοιχεία για τα υπολειπόμενα εμπόδια που παρακωλύουν την ολοκληρωμένη λειτουργία της ενιαίας αγοράς υπηρεσιών, με μεγαλύτερη έμφαση στις πρακτικές επιπτώσεις των διατάξεων από το 2014 όταν εφαρμόζονται στην πράξη. Συγκεκριμένα, εκπονήθηκε οικονομική εκτίμηση προκειμένου να αξιολογηθούν οι επιπτώσεις των εθνικών μεταρρυθμίσεων στις αγορές υπηρεσιών και στην πρόσβαση των παρόχων υπηρεσιών σε ασφάλιση. Επιπλέον, το 2014, το 2015 και το 2016 διοργανώθηκαν εργαστήρια για τους ενδιαφερόμενους στο πλαίσιο του φόρουμ για την ενιαία αγορά με θέμα τις προκλήσεις που αντιμετωπίζουν οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις στην προσπάθειά τους να αναπτυχθούν σε διασυνοριακές περιφερειακές αγορές, ή συγκεκριμένες προκλήσεις σε ορισμένους κλάδους υπηρεσιών (συγκεκριμένα στις επιχειρηματικές και τις κατασκευαστικές υπηρεσίες) όπου υφίστανται εμπόδια λόγω των περιορισμένων διασυνοριακών συναλλαγών και επενδύσεων σε επίπεδο ΕΕ. Από τις συλλεχθείσες συνεισφορές και συμμετοχές προέκυψε ότι, παρά τη μερική πρόοδο που επιτεύχθηκε τα προηγούμενα χρόνια, οι πάροχοι υπηρεσιών σε αρκετούς σημαντικούς –από οικονομικής άποψης– κλάδους εξακολουθούν να αντιμετωπίζουν διάφορα εμπόδια στην προσπάθειά τους να επεκταθούν σε διασυνοριακό επίπεδο.

Οι ενδιαφερόμενοι διατύπωσαν διαφορετικές απόψεις όσον αφορά τους πιθανούς τρόπους βελτίωσης του πλαισίου που διέπει τις αγορές υπηρεσιών σε ενωσιακό και εθνικό επίπεδο. Η παρούσα οδηγία δεν τροποποιεί ουσιώδεις κανόνες που διέπουν τη διασυνοριακή παροχή υπηρεσιών, όπως προβλέπεται στην οδηγία για τις υπηρεσίες, ούτε κανόνες που αφορούν την απόσπαση εργαζομένων, την υγεία και την ασφάλεια ή την προστασία του περιβάλλοντος. Οι ενδιαφερόμενοι αντιτάχθηκαν σχεδόν ομόφωνα στην επανεξέταση της οδηγίας για τις υπηρεσίες.

Στο πλαίσιο της ηλεκτρονικής δημόσιας διαβούλευσης που διήρκεσε από τις 3 Μαΐου έως τις 26 Ιουλίου 2016 συλλέχθηκαν περαιτέρω απόψεις των παραγόντων που ενδιαφέρονται για τη διασυνοριακή παροχή υπηρεσιών στην ΕΕ, καθώς και άμεσες εμπειρίες που είχαν σε σχέση με τα υπολειπόμενα εμπόδια στους συγκεκριμένους κλάδους υπηρεσιών.

Τα αποτελέσματα όλων αυτών των δράσεων επιβεβαίωσαν ότι εξακολουθούν να υφίστανται σε εθνικό επίπεδο αδικαιολόγητες ή δυσανάλογες απαιτήσεις εις βάρος των παρόχων και των αποδεκτών υπηρεσιών στην ενιαία αγορά. Παρείχαν ακόμη συγκεκριμένες ενδείξεις για τους τρόπους επίλυσης των προβλημάτων που αναμένουν οι ενδιαφερόμενοι σε επίπεδο πολιτικής. Οι τελευταίοι τάχθηκαν, στην πλειοψηφία τους, υπέρ της ανάγκης αντιμετώπισης των υπολειπόμενων εμποδίων στη διασυνοριακή παροχή υπηρεσιών, και της διευκόλυνσης της πρόσβασης σε ασφαλιστική κάλυψη στις περιπτώσεις αυτές, με παράλληλη διατήρηση του κεκτημένου της ΕΕ στους τομείς της κοινωνίας, της απασχόλησης, της υγείας και της ασφάλειας, και με ταυτόχρονη επιδίωξη φιλόδοξης πολιτικής σε επίπεδο ελέγχου εφαρμογής της νομοθεσίας. Στο πλαίσιο αυτό, τον Νοέμβριο του 2016, η Επιτροπή ενέκρινε ολοκληρωμένη δέσμη μέτρων για τον έλεγχο εφαρμογής της νομοθεσίας με σκοπό την αντιμετώπιση των δυσανάλογων περιορισμών που έχουν θεσπίσει στον τομέα των υπηρεσιών εννέα κράτη μέλη.

Η πρωτοβουλία αυτή, που αποσκοπεί στην ενίσχυση της ανάπτυξης αγορών διασυνοριακής παροχής υπηρεσιών, υποστηρίχθηκε επίσης από το Συμβούλιο Ανταγωνιστικότητας στα συμπεράσματά του της 29ης Φεβρουαρίου 2016 σχετικά με τη στρατηγική για την ενιαία αγορά¹⁰, ενώ υποστηρίχθηκε και από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο στα συμπεράσματά του της 28ης Ιουνίου 2016¹¹. Υποστηρίχθηκε ακόμη από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στο ψήφισμα που ενέκρινε στις 26 Μαΐου 2016 σχετικά με τη στρατηγική για την ενιαία αγορά¹².

- **Συλλογή και χρήση εμπειρογνωσίας**

Στην εκπόνηση της παρούσας πρότασης οδηγίας συνέβαλαν τα αποτελέσματα της διαδικασίας αμοιβαίας αξιολόγησης με τα κράτη μέλη το 2010-11, οι έλεγχοι επιδόσεων που διενεργήθηκαν το 2011-12 και η αξιολόγηση από ομοτίμους που πραγματοποιήθηκε το 2012-2013. Επιπλέον, τα αποτελέσματα των διαφόρων δημόσιων διαβουλεύσεων, συμπεριλαμβανομένης της διαβούλευσης που διεξήχθη το καλοκαίρι του 2016, παρείχαν μια στέρεα βάση εμπειρογνωσίας.

Η Επιτροπή βασίστηκε ακόμη στις τακτικές ανταλλαγές που πραγματοποιήθηκαν σε τεχνικό επίπεδο στους κόλπους της ομάδας εμπειρογνομόνων της για την εφαρμογή της οδηγίας για τις υπηρεσίες.

- **Εκτίμηση των επιπτώσεων**

Κατά την προετοιμασία της παρούσας πρωτοβουλίας, εκπονήθηκε εκτίμηση επιπτώσεων. Η εκ νέου υποβληθείσα έκθεση λαμβάνει υπόψη τις συστάσεις που διατύπωσε η επιτροπή ρυθμιστικού ελέγχου στην αρχική αρνητική γνωμοδότηση την οποία εξέδωσε στις 14 Οκτωβρίου 2016¹³, καθώς και τα πρόσθετα σημεία που έθιγε στην τελική θετική γνωμοδότησή της με ημερομηνία 8 Νοεμβρίου 2016¹⁴. Ειδικότερα, έχει αποσαφηνιστεί η περιγραφή του προβλήματος και το εύρος της εκτίμησης των επιπτώσεων, οι διαφορετικές επιλογές πολιτικής έχουν ομαδοποιηθεί σε σαφώς αναγνωρίσιμες δέσμες επιλογών και οι μειώσεις διοικητικού κόστους έχουν υπολογιστεί με μεγαλύτερη ακρίβεια.

¹⁰ [Συμπεράσματα του Συμβουλίου σχετικά με τη «Στρατηγική για την ενιαία αγορά υπηρεσιών και αγαθών», 29 Φεβρουαρίου 2016.](#)

¹¹ [Συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, 28 Ιουνίου 2016.](#)

¹² [Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 26ης Μαΐου 2016, σχετικά με τη στρατηγική για την ενιαία αγορά.](#)

¹³ Οι βασικές συστάσεις της επιτροπής στην αρχική γνωμοδότηση που εξέδωσε για την εκτίμηση επιπτώσεων ήταν η διατύπωση καλύτερου ορισμού του προβλήματος, η επανεξέταση του σχεδιασμού και της διάρθρωσης των διαφόρων επιλογών, καθώς και η παροχή περισσότερων πληροφοριών σχετικά με το κόστος που ενδέχεται να προκύψει για τα κράτη μέλη και σχετικά με τις απόψεις των ενδιαφερομένων.

¹⁴ http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/ia_carried_out/cia_2016_en.htm.

Στο πλαίσιο της εκτίμησης επιπτώσεων εξετάστηκαν διάφορες μεμονωμένες επιλογές πολιτικής οι οποίες στη συνέχεια ομαδοποιήθηκαν σε «δέσμες» επιλογών πολιτικής. Οι δέσμες επιλογών πολιτικής που εξετάστηκαν ήταν οι ακόλουθες:

- η πρώτη δέσμη επιλογών προέβλεπε τη δυνατότητα χορήγησης στον πάροχο υπηρεσιών πιστοποιητικού νόμιμης εγκατάστασης στο κράτος μέλος καταγωγής, καθώς και βεβαίωσης σχετικά με την ασφαλιστική κάλυψη που ήδη διαθέτει για τις δραστηριότητες που αναπτύσσει στο κράτος μέλος καταγωγής·
- η δεύτερη δέσμη επιλογών προέβλεπε τη δυνατότητα του παρόχου υπηρεσιών να χρησιμοποιεί μια διαδικασία σε επίπεδο ΕΕ για τη διευκόλυνση της πρόσβασης στην αγορά άλλου κράτους μέλους, συμπεριλαμβανομένου ενός εξελεγμένου ηλεκτρονικού μηχανισμού συνδεδεμένου με το ΙΜΙ ο οποίος θα διευκόλυνε τη συμμόρφωση με τις διατυπώσεις που σχετίζονται με την απόσπαση προσωπικού και η χρήση του θα γινόταν κατ' επιλογή του κράτους μέλους υποδοχής. Επίσης, θα αντιμετώπιζε τα πρακτικά εμπόδια όσον αφορά την ασφάλιση σε διασυνοριακές περιπτώσεις·
- η τρίτη δέσμη επιλογών προέβλεπε, συμπληρωματικά προς τη δεύτερη δέσμη, τη μείωση της ανομοιογένειας των κανονιστικών ρυθμίσεων που διέπουν διάφορες βασικές επιχειρηματικές υπηρεσίες (υπηρεσίες αρχιτεκτόνων, υπηρεσίες μηχανικών και λογιστικές υπηρεσίες) μέσω της εναρμόνισης περιορισμένου αριθμού απαιτήσεων που ισχύουν για παρόχους υπηρεσιών στους τρεις αυτούς κλάδους παροχής υπηρεσιών (ήτοι περιορισμών ως προς τη νομική μορφή, απαιτήσεων που ορίζουν το ποσοστό της κατοχής συμμετοχής που πρέπει να προβλέπεται για τους επαγγελματίες και περιορισμών ως προς την άσκηση δραστηριοτήτων πολλαπλών ειδικοτήτων)·
- η τέταρτη δέσμη επιλογών προέβλεπε, συμπληρωματικά προς την τρίτη δέσμη, συγκεκριμένες λύσεις για την αντιμετώπιση της προαναφερθείσας ανομοιογένειας των κανονιστικών ρυθμίσεων που διέπουν τη δευτερεύουσα εγκατάσταση (υποκαταστήματα και πρακτορεία), απαλλάσσοντας τους ξένους παρόχους υπηρεσιών από ορισμένες απαιτήσεις και επιτρέποντας ταυτόχρονα στο κράτος μέλος υποδοχής να θεσπίζει εναλλακτικές εγγυήσεις.

Η πρώτη δέσμη αναμενόταν να έχει κάποια αποτελέσματα σε επίπεδο απλούστευσης τα οποία θα ήταν, πάντως, περιορισμένα σε σύγκριση με τις άλλες δέσμες. Μολονότι η τρίτη και η τέταρτη δέσμη θα είχαν σαφώς σημαντικότερα αποτελέσματα σε σύγκριση με τη δεύτερη δέσμη, δεδομένου ότι αφορούν επιπλέον εμπόδια σε επίπεδο κανονιστικής ρύθμισης (επιπροσθέτως της διοικητικής απλούστευσης), η Επιτροπή αποφάσισε να επιλέξει τη δεύτερη δέσμη, με βάση το ακόλουθο σκεπτικό: Η άρση των πλέον περιοριστικών απαιτήσεων που επιτυγχάνεται από την τρίτη και την τέταρτη δέσμη μέσω στοχευμένων μέτρων επιβολής, τα οποία θα συμπληρώνονται από συγκεκριμένες συστάσεις που θα αφορούν το συνολικό ρυθμιστικό πλαίσιο που ισχύει για το επάγγελμα που παρέχει την υπηρεσία, φαίνεται να είναι πιο αναλογική από μια νομοθετική πρόταση που θα εισάγει ελάχιστη εναρμόνιση περιορισμένου αριθμού απαιτήσεων σε περιορισμένο αριθμό τομέων. Επιπλέον η τέταρτη δέσμη απορρίπτεται επίσης διότι θα έδινε την εντύπωση ότι προωθείται λύση βασιζόμενη στην προσέγγιση που ακολουθεί η εκάστοτε χώρα προέλευσης, στο πλαίσιο της οποίας οι ξένοι πάροχοι υπηρεσιών υπόκεινται μόνο στη νομοθεσία των κρατών μελών καταγωγής τους, με αποτέλεσμα την εισαγωγή αντίστροφης διάκρισης εις βάρος των εγχώριων παρόχων υπηρεσιών.

Η δέσμη που επιλέχθηκε αναμένεται να συμβάλει στην αύξηση της ασφάλειας δικαίου και στην εξοικονόμηση κόστους για τους παρόχους υπηρεσιών που επιχειρούν να δραστηριοποιηθούν σε διασυνοριακό επίπεδο. Επίσης είναι ικανή να ενισχύσει τη δυναμική της αγοράς και τον ανταγωνισμό και να εξασφαλίσει έτσι περισσότερες επιλογές και μεγαλύτερη προστιθέμενη αξία για τους καταναλωτές.

- **Καταλληλότητα του κανονιστικού πλαισίου και απλούστευση**

Η προτεινόμενη οδηγία θα συμβάλει στην καταλληλότητα του κανονιστικού πλαισίου σχετικά με την πρόσβαση των παρόχων υπηρεσιών στην αγορά και την απλούστευση, βελτιώνοντας τους όρους παροχής πρόσβασης για τους παρόχους υπηρεσιών στην αγορά άλλου κράτους μέλους. Αυτό δεν επηρεάζει τα δικαιώματα των κρατών μελών υποδοχής που απορρέουν από την οδηγία για τις υπηρεσίες.

- **Θεμελιώδη δικαιώματα**

Η παρούσα πρόταση προάγει τα δικαιώματα που κατοχυρώνονται στον Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων. Πιο συγκεκριμένα, η προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα διασφαλίζεται δυνάμει του άρθρου 8 του Χάρτη. Βασικός στόχος της παρούσας πρωτοβουλίας είναι επίσης η διευκόλυνση του δικαιώματος εγκατάστασης και του δικαιώματος παροχής υπηρεσιών σε κάθε κράτος μέλος, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 15 παράγραφος 2 του Χάρτη, χωρίς διακρίσεις, ακόμη και έμμεσες, λόγω ιθαγένειας (κατ' εφαρμογή, επιπλέον, του άρθρου 21 παράγραφος 2 του Χάρτη). Επιπροσθέτως, η προβλεπόμενη διαδικασία σε επίπεδο ΕΕ αναμένεται να είναι αμερόληπτη, δίκαιη και ευλόγως ταχεία, όσον αφορά επιπλέον τη συμμετοχή της Επιτροπής, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 41 του Χάρτη. Τέλος, λαμβάνεται δεόντως υπόψη η απαγόρευση της κατάχρησης δικαιώματος, συγκεκριμένα της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 54 του Χάρτη.

4. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Η πρόταση αναμένεται να έχει επιπτώσεις στον προϋπολογισμό της ΕΕ στον βαθμό που η μελλοντική ευρωπαϊκή ηλεκτρονική κάρτα υπηρεσιών θα χρησιμοποιεί το Σύστημα Πληροφόρησης για την Εσωτερική Αγορά («IMI») ως τη βασική υποδομή για τη λειτουργία της. Το IMI θα πρέπει να προσαρμοστεί για να μπορέσει να στηρίξει την προβλεπόμενη διαδικασία για την ευρωπαϊκή ηλεκτρονική κάρτα υπηρεσιών και τις συναφείς απαιτήσεις αποθήκευσης, και να συμπληρωθεί με ορισμένες πρόσθετες λειτουργίες, και συγκεκριμένα με μια δημόσια διεπαφή για τους παρόχους υπηρεσιών, διασυνδέσεις με άλλα συναφή συστήματα, και μια υποστηρικτική λειτουργική δυνατότητα για τις εθνικές αρχές. Τούτο οφείλεται στο γεγονός ότι για τους σκοπούς της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών, το σύστημα IMI θα παρέχεται ως εργαλείο για την αποτελεσματική ανταλλαγή πληροφοριών και την αμοιβαία συνδρομή μεταξύ των αρμόδιων αρχών εντός ενός συγκεκριμένου κράτους μέλους, με την επιφύλαξη άλλων λύσεων που εφαρμόζονται από τα κράτη μέλη.

Οι επιπτώσεις στον προϋπολογισμό της ΕΕ θα είναι περιορισμένες, καθώς η χρήση του IMI για τη στήριξη της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών θα εξασφαλίσει σημαντικές οικονομίες κλίμακας και φάσματος. Επιπλέον, οι βασικές δυνατότητες που ήδη διαθέτει το IMI, καθώς και εκείνες που αναπτύσσονται επί του παρόντος, είναι σε μεγάλο βαθμό συμβατές με τις απαιτήσεις της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών. Το κόστος προσαρμογής και ανάπτυξης θα είναι ως εκ τούτου σημαντικά μειωμένο.

Τυχόν κονδύλια που θα χρειαστούν, πάντως, θα προέλθουν από ανακατανομή πόρων· δεν αναμένεται καμία δημοσιονομική επίπτωση στον προϋπολογισμό της ΕΕ πέραν των

πιστώσεων που προβλέπονται ήδη στον επίσημο δημοσιονομικό προγραμματισμό της Επιτροπής.

5. ΛΟΙΠΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

- **Σχέδια εφαρμογής και ρυθμίσεις παρακολούθησης, αξιολόγησης και υποβολής εκθέσεων**

Η οδηγία προβλέπει την αξιολόγησή της 36 μήνες από την προθεσμία μεταφοράς και, στη συνέχεια, κάθε πέντε έτη το αργότερο. Στην αξιολόγηση της λειτουργίας της πρωτοβουλίας θα καλούνται επίσης να συμμετέχουν τα κράτη μέλη, οι πάροχοι υπηρεσιών, οι κοινωνικοί εταίροι και άλλοι ενδιαφερόμενοι. Για την εκτίμηση των επιπτώσεων της οδηγίας θα εξετάζονται συγκεκριμένοι δείκτες, όπως ο αριθμός των παρόχων υπηρεσιών που χρησιμοποιούν την ευρωπαϊκή ηλεκτρονική κάρτα υπηρεσιών, οι εμπειρίες τους σχετικά με τον διοικητικό φόρτο, η ταχύτητα των εφαρμοζόμενων διαδικασιών ή ο αριθμός των ανταλλαγών πληροφοριών μεταξύ των κρατών μελών.

- **Επεξηγηματικά έγγραφα (για οδηγίες)**

Η παρούσα πρόταση δεν προϋποθέτει επεξηγηματικά έγγραφα για τη μεταφορά όλων των διατάξεων στο εθνικό δίκαιο. Ωστόσο, η Επιτροπή θα παράσχει κατευθύνσεις σχετικά με την εφαρμογή όλων των οργανωτικών διαδικασιών και των διοικητικών διευκολύνσεων με βάση την πρόταση κανονισμού για τη θέσπιση της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών. Οι εν λόγω κατευθύνσεις θα καταστούν διαθέσιμες όταν θα τεθούν σε εφαρμογή όλες οι απαραίτητες κατ' εξουσιοδότηση και εκτελεστικές πράξεις που προβλέπονται με βάση την παρούσα οδηγία και τον προτεινόμενο κανονισμό.

- **Αναλυτική επεξήγηση των επιμέρους διατάξεων της πρότασης**

Η παρούσα πρόταση αποτελείται από τις παρακάτω διατάξεις:

Το άρθρο 1 ορίζει ότι το αντικείμενο συνίσταται στον καθορισμό νομικού και λειτουργικού πλαισίου για την ευρωπαϊκή ηλεκτρονική κάρτα υπηρεσιών, η οποία θεσπίζεται με τον κανονισμό[κανονισμός για την ευρωπαϊκή κάρτα υπηρεσιών]....., μέσω της θέσπισης των κανόνων που διέπουν την πρόσβαση των κατόχων ηλεκτρονικής κάρτας στις δραστηριότητες παροχής υπηρεσιών και την άσκηση των εν λόγω δραστηριοτήτων από τους εν λόγω κατόχους.

Το άρθρο 2 ορίζει ότι το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας περιλαμβάνει τις επιχειρηματικές και κατασκευαστικές υπηρεσίες που παρατίθενται στο παράρτημα. Από το παράρτημα εξαιρούνται οι δραστηριότητες που αποκλείονται επίσης εξ ολοκλήρου ή εν μέρει βάσει της οδηγίας 2006/123/EK.

Επιπλέον, το άρθρο αυτό διευκρινίζει ότι η παρούσα οδηγία, όπως και η οδηγία 2006/123/EK, δεν θίγει τον ορισμό ή την οργάνωση των υπηρεσιών γενικού οικονομικού ενδιαφέροντος ή τους κανόνες που διέπονται από το δίκαιο ανταγωνισμού. Επίσης, δεν θίγει την πολιτιστική και γλωσσική πολυμορφία ή τον πλουραλισμό των μέσων μαζικής επικοινωνίας. Τέλος, η οδηγία δεν θίγει τις διατάξεις γενικού ποινικού δικαίου, εργατικού δικαίου, φορολογικού δικαίου ή κοινωνικού δικαίου.

Όπως και στην περίπτωση της οδηγίας 2006/123/EK, διευκρινίζεται ότι η παρούσα οδηγία δεν ισχύει όταν έρχεται σε σύγκρουση με άλλες πράξεις της Ένωσης που ρυθμίζουν συγκεκριμένες πτυχές της πρόσβασης σε δραστηριότητα παροχής υπηρεσίας ή της άσκησης τέτοιας δραστηριότητας σε συγκεκριμένους κλάδους ή για συγκεκριμένα επαγγέλματα.

Υπογραμμίζεται επίσης ότι η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται με την επιφύλαξη της οδηγίας 96/71/EK και της οδηγίας 2014/67/EE όσον αφορά την απόσπαση εργαζομένων.

Στο άρθρο 3 παρατίθενται οι ορισμοί που σχετίζονται με την παρούσα οδηγία.

Το άρθρο 4 διευκρινίζει την αποδεικτική ισχύ, σε ολόκληρη την Ένωση, της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών σε σχέση με την εγκατάσταση στο κράτη μέλος καταγωγής του παρόχου, από όπου επεκτείνει τις δραστηριότητές του με τη χρήση της ηλεκτρονικής κάρτας.

Το άρθρο 5 αναλύει τα αποτελέσματα της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών ως αποδεικτικού μέσου της ικανότητας του κατόχου της ηλεκτρονικής κάρτας να παρέχει υπηρεσίες στην επικράτεια του κράτους μέλους υποδοχής, είτε προσωρινά είτε μέσω υποκαταστήματος, πρακτορείου ή γραφείου που βρίσκεται στο εν λόγω κράτος μέλος. Αφού εκδοθεί, η ηλεκτρονική κάρτα δεν επιτρέπει στο κράτος μέλος υποδοχής να επιβάλει στον κάτοχο της συστήματα εκ των προτέρων χορήγησης άδειας ή εκ των προτέρων κοινοποίησης σχετικά με την παροχή υπηρεσιών που ισχύουν βάσει της εθνικής νομοθεσίας του, καθώς οι εν λόγω εκ των προτέρων έλεγχοι θα έχουν πραγματοποιηθεί κατά τη διαδικασία έκδοσης της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών. Ωστόσο, η διαδικασία έκδοσης της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών δεν μπορεί να καλύψει εκ των προτέρων ελέγχους που παρουσιάζουν υψηλό βαθμό πολυπλοκότητας ή περιλαμβάνουν διαδικασία επιλογής μεταξύ άλλων επιχειρήσεων. Σε ισχύ παραμένουν οι εκ των υστέρων έλεγχοι για κατόχους ηλεκτρονικών καρτών καθώς και για άλλους παρόχους.

Το άρθρο 6 υποχρεώνει τις αρχές όλων των κρατών μελών να μη ζητούν από τους κατόχους καρτών να παρέχουν πληροφορίες που περιέχονται ήδη στην ευρωπαϊκή ηλεκτρονική κάρτα υπηρεσιών κατά την υποβολή πληροφοριών που απαιτούνται στο πλαίσιο διαδικασιών ή διατυπώσεων.

Το άρθρο 7 ορίζει ότι η ευρωπαϊκή ηλεκτρονική κάρτα υπηρεσιών ισχύει επ' αόριστον, εκτός αν ανασταλεί, ανακληθεί ή ακυρωθεί, και ότι καλύπτει ολόκληρη την επικράτεια του κράτους μέλους υποδοχής. Οι άδειες για επιπλέον υποκαταστήματα, πρακτορεία ή γραφεία παραμένουν σε ισχύ κατά τον βαθμό που το επιτρέπει η οδηγία 2006/123/EK.

Το άρθρο 8 ορίζει ότι η αίτηση για την έκδοση ηλεκτρονικής κάρτας θα πρέπει να υποβάλλεται προς τη συντονιστική αρχή του κράτους μέλους καταγωγής.

Το άρθρο 9 ορίζει ότι δεν είναι επιλέξιμοι για υποβολή αίτησης ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών οι πάροχοι υπηρεσιών για τους οποίους έχει ήδη θεσπιστεί ευρωπαϊκή επαγγελματική ταυτότητα.

Το άρθρο 10 κατοχυρώνει το δικαίωμα των κρατών μελών να επικαλούνται επιτακτικούς λόγους δημόσιου συμφέροντος σύμφωνα με την οδηγία 2006/123/EK.

Το άρθρο 11 περιγράφει τις εργασίες επαλήθευσης και συμπλήρωσης της αίτησης ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών τις οποίες οφείλει να εκτελεί η συντονιστική αρχή στο κράτος μέλος καταγωγής προτού διαβιβάσει την αίτηση στην ομόλογη υπηρεσία στο κράτος μέλος υποδοχής. Επίσης, προβλέπει μηχανισμούς προσφυγής για ενέργειες ή παραλείψεις της συντονιστικής αρχής στο κράτος μέλος καταγωγής.

Το άρθρο 12 περιγράφει τα διαδικαστικά βήματα για την έκδοση ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών για προσωρινή διασυνοριακή παροχή υπηρεσιών. Η συντονιστική αρχή κοινοποιεί τις απαιτήσεις που ισχύουν στο κράτος μέλος υποδοχής μετά τη χορήγηση πρόσβασης στον εισερχόμενο πάροχο ή κοινοποιεί την έκδοση δεόντως αιτιολογημένης απόφασης ενός κράτους μέλους υποδοχής να αντισταχθεί στην έκδοση της ηλεκτρονικής κάρτας, απόφαση που είναι δεσμευτική για τη συντονιστική αρχή στο κράτος μέλος

καταγωγής. Εάν δεν κοινοποιηθεί αντίταξη το αργότερο εντός δύο εβδομάδων, αποστέλλεται προειδοποίηση και το κράτος μέλος υποδοχής έχει προθεσμία δύο επιπλέον εβδομάδων για να απαντήσει. Στο τέλος αυτής της περιόδου εκδίδεται η ηλεκτρονική κάρτα, ρητά ή σιωπηρά. Η διάταξη περιλαμβάνει το δικαίωμα προσφυγής κατά αποφάσεων που λαμβάνουν συντονιστικές αρχές των κρατών μελών καταγωγής ή υποδοχής.

Το άρθρο 13 περιγράφει τα διαδικαστικά βήματα για την έκδοση ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών για παροχή υπηρεσιών μέσω της εγκατάστασης με τη μορφή υποκαταστημάτων, πρακτορείων ή γραφείων. Η συντονιστική αρχή του κράτους μέλους υποδοχής κοινοποιεί τις απαιτήσεις που ισχύουν στην επικράτειά του για τη χορήγηση πρόσβασης, προς τις οποίες οφείλει να αποδεικνύει συμμόρφωση ο αιτών. Εάν δεν ληφθεί απόφαση από τη συντονιστική αρχή του κράτους μέλους υποδοχής κατόπιν κατάλληλης διαδικασίας με τη συνεργασία του αιτούντα και παρά την προειδοποίηση για αποστολή απάντησης, η ηλεκτρονική κάρτα εκδίδεται. Η διάταξη περιλαμβάνει το δικαίωμα προσφυγής κατά αποφάσεων που λαμβάνουν συντονιστικές αρχές των κρατών μελών καταγωγής ή υποδοχής.

Το άρθρο 14 εισάγει την αρχή «μόνον άπαξ» σε εθνικό επίπεδο, βάσει της οποίας ο αιτών ευρωπαϊκή ηλεκτρονική κάρτα υπηρεσιών δεν χρειάζεται να υποβάλει εκ νέου πληροφορίες και έγγραφα που βρίσκονται στην κατοχή των αρχών του κράτους μέλους καταγωγής.

Το άρθρο 15 παραθέτει τα συμβάντα που, αν συντελεστούν στο κράτος μέλος υποδοχής, πρέπει να επιφέρουν την αναστολή ή την ανάκληση της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών.

Το άρθρο 16 παραθέτει τα συμβάντα που, αν συντελεστούν στο κράτος μέλος υποδοχής, πρέπει να επιφέρουν την αναστολή ή την ανάκληση όλων των ευρωπαϊκών ηλεκτρονικών καρτών υπηρεσιών που έχουν εκδοθεί στο παρελθόν για τον εν λόγω πάροχο υπηρεσιών και την εν λόγω δραστηριότητα παροχής υπηρεσιών.

Το άρθρο 17 ορίζει τον ρόλο των κρατών μελών καταγωγής και υποδοχής σε σχέση με την αναστολή, την ανάκληση ή, κατόπιν αιτήματος του κατόχου της ηλεκτρονικής κάρτας, την ακύρωση ευρωπαϊκών ηλεκτρονικών καρτών υπηρεσιών. Εισάγει διαδικασία διαβούλευσης για τους εν λόγω κατόχους ηλεκτρονικών καρτών.

Το άρθρο 18 ρυθμίζει την άσκηση της εξουσιοδότησης από την Επιτροπή σύμφωνα με τα οριζόμενα στα άρθρα 12 και 13.

Το άρθρο 19 ορίζει την επιτροπή που θα συνδράμει την Επιτροπή στην έκδοση εκτελεστικών πράξεων και την εφαρμοστέα διαδικασία σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

Το άρθρο 20 και το άρθρο 21 επιβάλλουν στην Επιτροπή υποχρεώσεις παρακολούθησης και αξιολόγησης του αντικτύπου της παρούσας οδηγίας.

Το άρθρο 22 αφορά τη μεταφορά και την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας οδηγίας. Οι προβλεπόμενες ημερομηνίες είναι οι ίδιες με τις ημερομηνίες που προβλέπονται στην πρόταση κανονισμού για τη θέσπιση μιας ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών.

Πρόταση

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για το νομικό και λειτουργικό πλαίσιο της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών που θεσπίζεται με τον κανονισμό ... [κανονισμός για την ευρωπαϊκή κάρτα υπηρεσιών]

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 53 παράγραφος 1 και το άρθρο 62,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής¹⁵,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών¹⁶,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ) διασφαλίζει στους παρόχους υπηρεσιών την ελευθερία εγκατάστασης σε κράτη μέλη και την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών σε διασυνοριακό επίπεδο.
- (2) Η οδηγία 2006/123/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹⁷ θεσπίζει τις γενικές διατάξεις που διευκολύνουν την άσκηση της ελευθερίας εγκατάστασης στα κράτη μέλη και την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών μεταξύ των κρατών μελών. Προβλέπει, μεταξύ άλλων, ότι τα κράτη μέλη θα πρέπει να μεριμνούν για τη διοικητική απλούστευση, για παράδειγμα προσφέροντας ηλεκτρονικές διαδικασίες μέσω των κέντρων ενιαίας εξυπηρέτησης, απλουστεύοντας τις υπάρχουσες διαδικασίες και την ανάγκη υποβολής πιστοποιημένων εγγράφων και αξιοποιώντας στο έπακρο ένα σύστημα σιωπηρής έγκρισης. Η οδηγία ορίζει επίσης ένα πλαίσιο για την επέκταση της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών σε προσωρινή βάση σε άλλο κράτος μέλος.
- (3) Η οδηγία 2006/123/ΕΚ απαιτεί από τα κράτη μέλη να θεσπίσουν κέντρα ενιαίας εξυπηρέτησης στα οποία ο πάροχος υπηρεσιών που ενδιαφέρεται για εγκατάσταση ή παροχή υπηρεσιών θα μπορεί να βρει όλες τις συναφείς πληροφορίες για τις απαιτήσεις με τις οποίες οφείλει να συμμορφωθεί και για τις ηλεκτρονικές διαδικασίες που σχετίζονται με τη διεκπεραίωση όλων των απαιτούμενων διατυπώσεων, αδειών

¹⁵ ΕΕ C της , σ. .

¹⁶ ΕΕ C της , σ. .

¹⁷ Οδηγία 2006/123/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά (ΕΕ L 376 της 27.12.2006, σ. 36).

και κοινοποιήσεων. Τα κράτη μέλη θα πρέπει επίσης να μεριμνούν για τη διαρκή ενημέρωση του καταλόγου των κέντρων ενιαίας εξυπηρέτησης. Ωστόσο, οι πάροχοι υπηρεσιών εξακολουθούν να αντιμετωπίζουν ακόμη και σήμερα προβλήματα όσον αφορά το υψηλό κόστος της πληροφόρησης, καθώς και δυσκολίες συμμόρφωσης με τις εθνικές διαδικασίες εξ αποστάσεως, και συγκεκριμένα με τις επιμέρους απαιτήσεις του εκάστοτε κλάδου. Η συνεργασία μεταξύ των αρχών των διαφόρων κρατών μελών θα πρέπει να γίνεται καταρχήν μέσω του Συστήματος Πληροφόρησης για την Εσωτερική Αγορά (IMI), μιας πλατφόρμας ΤΠ που παρέχεται για τη διασυνοριακή ανταλλαγή πληροφοριών και την αμοιβαία συνδρομή στο πλαίσιο της εν λόγω οδηγίας. Παρά το γεγονός ότι οι αρχές έχουν ενίοτε αμφιβολίες για τη νόμιμη εγκατάσταση κάποιου παρόχου σε άλλο κράτος μέλος, δεν αξιοποιούνται στο έπακρο οι δυνατότητες συνεργασίας που παρέχονται επί του παρόντος μέσω του IMI. Οι διατυπώσεις που σχετίζονται με άδειες και κοινοποιήσεις απαιτούν συχνά την υποβολή εγγράφων σε έντυπη μορφή, καθώς και τη μετάφρασή τους με σημαντικό κόστος. Οι πληροφορίες που σχετίζονται με τα εν λόγω εμπόδια είτε δεν υπάρχουν διαθέσιμες σε ηλεκτρονική μορφή είτε είναι ελάχιστες, ελλιπείς, διασκορπισμένες και δυσερμήνευτες σε σχέση με τις συγκεκριμένες περιστάσεις που αντιμετωπίζει ο εκάστοτε πάροχος στην προσπάθειά του να επεκταθεί πέραν των συνόρων, καθώς οι εθνικοί κανόνες συνήθως αφορούν αμιγώς εγχώριες καταστάσεις. Οι πάροχοι υπηρεσιών βρίσκονται συχνά αντιμέτωποι με το ενδεχόμενο να πρέπει να υποβάλουν εκ νέου τις ίδιες πληροφορίες και τα ίδια έγγραφα.

- (4) Εξακολουθούν να ισχύουν απαιτήσεις που καθιστούν επαχθή και μη ελκυστική την επέκταση των δραστηριοτήτων των παρόχων υπηρεσιών στο σύνολο της εσωτερικής αγοράς, όπως τα πολλαπλά και με μεγάλες αποκλίσεις συστήματα χορήγησης άδειας ενώπιον διαφορετικών αρχών, τα οποία αποτυγχάνουν, όσον αφορά την εγκατάσταση, να διασφαλίσουν την αμοιβαία αναγνώριση των προϋποθέσεων με τις οποίες συμμορφώνεται ήδη ο πάροχος υπηρεσιών σε άλλα κράτη μέλη ή εφαρμόζουν δυσανάλογους ή αδικαιολόγητους περιορισμούς όσον αφορά την προσωρινή διασυνοριακή παροχή υπηρεσιών. Ως εκ τούτου, οι πάροχοι υπηρεσιών βρίσκονται αντιμέτωποι με πολλαπλό και δυσανάλογο κόστος συμμόρφωσης στην προσπάθειά τους να επεκταθούν σε διασυνοριακό επίπεδο.
- (5) Οι διασυνοριακές συναλλαγές και επενδύσεις σε ορισμένες επιχειρηματικές και κατασκευαστικές υπηρεσίες κυμαίνονται σε ιδιαίτερα χαμηλά επίπεδα, γεγονός που αποδεικνύει ότι η ολοκλήρωση των αγορών υπηρεσιών έχει περιθώρια βελτίωσης και επιφέρει σημαντικές αρνητικές επιπτώσεις στην υπόλοιπη οικονομία. Αυτή η κατάσταση χαμηλής απόδοσης δεν ευνοεί την πλήρη αξιοποίηση των δυνατοτήτων για περαιτέρω ανάπτυξη και δημιουργία περισσότερων θέσεων απασχόλησης στην ενιαία αγορά.
- (6) Στόχος της παρούσας οδηγίας είναι η διευκόλυνση της εγκατάστασης και της ελεύθερης κυκλοφορίας των υπηρεσιών στην ενιαία αγορά, μέσω της περαιτέρω ανάπτυξης και εφαρμογής των γενικών αρχών του δικαιώματος εγκατάστασης και ελεύθερης παροχής διασυνοριακών υπηρεσιών που κατοχυρώνονται στα άρθρα 49 και 56 της ΣΛΕΕ, αντίστοιχα, καθώς και στην οδηγία 2006/123/ΕΚ. Θα πρέπει να βασίζεται στο άρθρο 53 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ, που αφορά την ελευθερία εγκατάστασης και την πρόσβαση σε μη μισθωτές δραστηριότητες καθώς και στο άρθρο 62 της ΣΛΕΕ που καθιστά την εν λόγω διάταξη εφαρμόσιμη σε υπηρεσίες.
- (7) Για να διευκολύνει την ανάληψη και την άσκηση δραστηριοτήτων παροχής υπηρεσιών, η παρούσα οδηγία βασίζεται στην οδηγία 2006/123/ΕΚ, αλλά σε καμία περίπτωση δεν τροποποιεί τους κανόνες της. Το πεδίο εφαρμογής της παρούσας

οδηγίας είναι ακόμα πιο περιορισμένο σε σχέση με το πεδίο εφαρμογής που ορίζεται στην οδηγία για τις υπηρεσίες. Αφορά ειδικά τους κλάδους της παροχής επιχειρηματικών και κατασκευαστικών υπηρεσιών, όπου εξακολουθούν να υπάρχουν πολλά εμπόδια για τις διασυνοριακές δραστηριότητες. Επιπλέον, οι διασυνοριακές εμπορικές συναλλαγές και επενδύσεις σε κατασκευαστικές υπηρεσίες και αρκετές επιχειρηματικές υπηρεσίες κινούνται σε χαμηλά επίπεδα, και αμφότεροι οι εν λόγω κλάδοι παρουσίασαν ισχυρή αύξηση παραγωγικότητας την τελευταία δεκαετία.

- (8) Όλα τα θέματα, οι δραστηριότητες και τα πεδία που δεν περιλαμβάνονται στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2006/123/EK θα πρέπει να μην περιλαμβάνονται και στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας. Ειδικότερα, η παρούσα οδηγία δεν εξετάζει ζητήματα, δραστηριότητες και τομείς που αφορούν το φορολογικό και εργατικό δίκαιο και το δίκαιο κοινωνικής ασφάλισης, συμπεριλαμβανομένης κάθε νομικής ή συμβατικής διάταξης σχετικά με τους όρους απασχόλησης ή τους όρους εργασίας, όπως την υγεία και την ασφάλεια κατά την εργασία, και τις σχέσεις μεταξύ εργοδοτών και εργαζομένων. Επίσης η παρούσα οδηγία δεν θίγει τη νομοθεσία των κρατών μελών σχετικά με την κοινωνική ασφάλιση. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται επίσης με την επιφύλαξη τυχόν διατάξεων που απορρέουν από το δίκαιο του ανταγωνισμού, καθώς και τυχόν κανόνων περί εφαρμοστέου δικαίου ή δικαιοδοσίας σύμφωνα με το ιδιωτικό διεθνές δίκαιο.
- (9) Για λόγους συνοχής, τυχόν συγκρούσεις μεταξύ της παρούσας οδηγίας και άλλων πράξεων της ΕΕ που ρυθμίζουν συγκεκριμένες πτυχές πρόσβασης σε δραστηριότητα παροχής υπηρεσίας ή άσκησης τέτοιας δραστηριότητας σε συγκεκριμένους τομείς πρέπει να επιλύονται κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 3 της οδηγίας 2006/123/EK για τις περιπτώσεις συγκρούσεων μεταξύ της οδηγίας και των εν λόγω πράξεων, με την εφαρμογή των έτερων αυτών πράξεων. Ως αποτέλεσμα, οι μηχανισμοί εκ των προτέρων χορήγησης αδείας, οι μηχανισμοί εκ των προτέρων κοινοποιήσεων ή οι απαιτήσεις εγκατάστασης που απαγορεύονται από άλλες πράξεις της ΕΕ που ρυθμίζουν συγκεκριμένες πτυχές πρόσβασης σε δραστηριότητα παροχής υπηρεσίας ή άσκησης τέτοιας δραστηριότητας σε συγκεκριμένο τομέα, όπως η οδηγία 2000/31/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹⁸, δεν μπορούν να δικαιολογηθούν μέσω της επίκλησης της παρούσας οδηγίας. Επιπλέον, η παρούσα οδηγία δεν θίγει κατά οποιονδήποτε τρόπο τις υποχρεώσεις που οφείλουν να πληρούν οι πάροχοι υπηρεσιών σύμφωνα με την οδηγία 96/71/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹⁹ και την οδηγία 2014/67/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου²⁰.
- (10) Η παρούσα οδηγία διευκρινίζει τους όρους υπό τους οποίους οι αντίστοιχοι πάροχοι υπηρεσιών μπορούν να επωφεληθούν από την ευρωπαϊκή ηλεκτρονική κάρτα υπηρεσιών που θεσπίζεται με τον κανονισμό ...[κανονισμός για την ευρωπαϊκή κάρτα υπηρεσιών]..., τους αντίστοιχους ρόλους που θα πρέπει να έχουν το κράτος μέλος καταγωγής και το κράτος μέλος υποδοχής και τις ενέργειες του κράτους μέλους

¹⁸ Οδηγία 2000/31/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2000, για ορισμένες νομικές πτυχές των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, ιδίως του ηλεκτρονικού εμπορίου, στην εσωτερική αγορά (ΕΕ L 178 της 17.7.2000, σ. 1).

¹⁹ Οδηγία 96/71/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 1996, σχετικά με την απόσπαση εργαζομένων στο πλαίσιο παροχής υπηρεσιών (ΕΕ L 18 της 21.1.1997, σ. 1).

²⁰ Οδηγία 2014/67/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για την εφαρμογή της οδηγίας 96/71/EK σχετικά με την απόσπαση εργαζομένων στο πλαίσιο παροχής υπηρεσιών και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1024/2012 σχετικά με τη διοικητική συνεργασία μέσω του Συστήματος Πληροφόρησης για την εσωτερική αγορά («κανονισμός IMI») (ΕΕ L 159 της 28.5.2014, σ. 11).

καταγωγής που θα πρέπει να γίνονται αποδεκτές από το κράτος μέλος υποδοχής. Η ευρωπαϊκή ηλεκτρονική κάρτα υπηρεσιών αποτελεί προαιρετικό μέσο για τον πάροχο υπηρεσιών.

- (11) Η παρούσα οδηγία περιλαμβάνει επίσης ένα πλαίσιο για την ισχύ και την αιτιολόγηση της αναστολής ή ανάκλησης της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση. Όταν ένας πάροχος υπηρεσιών δεν μπορεί να συνεχίσει νομίμως να παρέχει υπηρεσίες σε διασυνοριακό επίπεδο, που ήταν ο λόγος για τον οποίο υπέβαλε αρχικά αίτηση για την έκδοση ηλεκτρονικής κάρτας, η εν λόγω ηλεκτρονική κάρτα θα πρέπει να αναστέλλεται ή να ανακαλείται αντίστοιχα.
- (12) Ο βασικός στόχος της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών είναι η θέσπιση ενιαίας και απλουστευμένης διαδικασίας για τους παρόχους υπηρεσιών που επιθυμούν να επεκτείνουν την παροχή υπηρεσιών διά μέσου των συνόρων της εσωτερικής αγοράς. Η ηλεκτρονική κάρτα αποτελεί ηλεκτρονικό πιστοποιητικό που βεβαιώνει ότι ένας πάροχος υπηρεσιών είναι νομίμως εγκατεστημένος σε κράτος μέλος (το κράτος μέλος καταγωγής). Επιπλέον, τα κράτη μέλη υποδοχής στα οποία ο πάροχος υπηρεσιών ενδιαφέρεται να επεκτείνει τις δραστηριότητές του θα πρέπει να μην εφαρμόζουν στους κατόχους ηλεκτρονικής κάρτας τα συστήματα εκ των προτέρων χορήγησης άδειας ή κοινοποίησης που προβλέπονται βάσει της εθνικής νομοθεσίας για τον έλεγχο της νόμιμης έναρξης των δραστηριοτήτων παροχής υπηρεσιών, που αποτελεί ήδη αντικείμενο ελέγχου πριν από την έκδοση μιας ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών.
- (13) Η διαδικασία που θεσπίζει η παρούσα οδηγία επιδιώκει την εφαρμογή γενικών κανόνων και αρχών της οδηγίας 2006/123/EK στο πλαίσιο της διασυνοριακής εγκατάστασης και της προσωρινής παροχής ορισμένων υπηρεσιών.
- (14) Ορισμένες απαιτήσεις και οι αντίστοιχες άδειες και κοινοποιήσεις που διέπονται από την οδηγία 2006/123/EK δεν θα πρέπει να αποτελούν το αντικείμενο ελέγχων στο πλαίσιο της έκδοσης ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών, δεδομένης της πολυπλοκότητάς τους ή της συμμετοχής τρίτων, παράγοντες τους οποίους δεν μπορεί να καλύψει δεόντως η ομοιόμορφη διαδικασία της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών. Τούτο αφορά διαδικασίες επιλογής για τη χορήγηση αδειών που είναι περιορισμένες ως προς τον αριθμό και ελέγχους των συνθηκών σε ένα συγκεκριμένο τόπο, είτε πρόκειται για τον τόπο όπου γίνεται πραγματικά η παροχή των υπηρεσιών ή για τον τόπο όπου είναι εγκατεστημένος ο πάροχος. Επίσης, η ευρωπαϊκή ηλεκτρονική κάρτα υπηρεσιών δεν αποτελεί πρόσφορο μέσο στο πλαίσιο διαδικασιών επιλογής για την εκτέλεση δημόσιων συμβάσεων, διαγωνισμών μελετών ή παραχωρήσεων.
- (15) Ομοίως, θα πρέπει να εξακολουθήσουν να αποκλείονται οι έλεγχοι που προβλέπονται για τους παρόχους υπηρεσιών και οι οποίοι αποτελούν ήδη το αντικείμενο άλλης οριζόντιας νομοθεσίας της ΕΕ. Τέτοια περίπτωση είναι οι απαιτήσεις και οι έλεγχοι για την αναγνώριση επαγγελματικών προσόντων βάσει της οδηγίας 2005/36/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου²¹, ακόμα και αν μνημονεύονται σε νομοθετικές πράξεις που αφορούν συγκεκριμένους κλάδους.
- (16) Επιπλέον, οι απαιτήσεις για τους παρόχους υπηρεσιών οι οποίοι είναι εταιρείες περιορισμένης ευθύνης όσον αφορά τη δημοσιοποίηση ορισμένων εταιρικών στοιχείων σύμφωνα με την οδηγία 2009/101/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και

²¹ Οδηγία 2005/36/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Σεπτεμβρίου 2005, σχετικά με την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων (ΕΕ L 255 της 30.9.2005, σ. 22).

του Συμβουλίου²², και την οδηγία 89/666/ΕΟΚ του Συμβουλίου²³, και οι τυχόν απαιτήσεις ή έλεγχοι που επιβάλλονται βάσει κανόνων του εθνικού δικαίου στην καταχώριση υποκαταστημάτων εταιρειών που εδρεύουν σε άλλο κράτος μέλος δυνάμει του εταιρικού δικαίου δεν θα πρέπει να καλύπτονται από τη διαδικασία έκδοσης ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών, στόχος της οποίας είναι η αντιμετώπιση θεμάτων που αφορούν συγκεκριμένους κλάδους στο πλαίσιο της οδηγίας 2006/123/ΕΚ.

- (17) Η ευρωπαϊκή ηλεκτρονική κάρτα υπηρεσιών παρέχει αρκετά πλεονεκτήματα, καθώς συνιστά απόδειξη νόμιμης εγκατάστασης στο κράτος μέλος καταγωγής. Η ευρωπαϊκή ηλεκτρονική κάρτα υπηρεσιών θα πρέπει, για όσο διάστημα παραμένει σε ισχύ, να αποτελεί σε όλη την ΕΕ ένα έγκυρο αποδεικτικό μέσο της νόμιμης εγκατάστασης στο κράτος μέλος καταγωγής για τις υπηρεσίες που καλύπτονται από την εν λόγω ηλεκτρονική κάρτα. Το εν λόγω αποδεικτικό μέσο θα πρέπει να γίνεται δεκτό ακόμα και σε εθνικό πλαίσιο, σε όλα τα επίπεδα και διοικητικές υπηρεσίες της δημόσιας διοίκησης. Η έγκυρη ευρωπαϊκή ηλεκτρονική κάρτα υπηρεσιών περιλαμβάνει πληροφορίες που απαιτούνται συχνά σε διάφορες περιστάσεις, όπως στο πλαίσιο ελέγχων που διενεργούνται κατά τη διάρκεια ή μετά την εκτέλεση των υπηρεσιών, στο πλαίσιο της ανάθεσης δημόσιας σύμβασης, διαγωνισμού μελετών ή παραχώρησης, στο πλαίσιο της ίδρυσης θυγατρικών ή της καταχώρισης υποκαταστημάτων δυνάμει του εταιρικού δικαίου και της εγγραφής του παρόχου υπηρεσιών σε συστήματα υποχρεωτικής κοινωνικής ασφάλισης. Δεδομένου ότι οι πληροφορίες αυτές περιέχονται ήδη σε μια έγκυρη ευρωπαϊκή ηλεκτρονική κάρτα υπηρεσιών, οι αρχές των κρατών μελών δεν θα πρέπει να ζητούν αυτές τις πληροφορίες από τους κατόχους της ηλεκτρονικής κάρτας για τους προαναφερόμενους λοιπούς σκοπούς.
- (18) Επιπλέον, δεν θα πρέπει να επιτρέπεται σε κράτη μέλη να επιβάλουν στους κατόχους της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών συστήματα χορήγησης άδειας ή κοινοποίησης της υπηρεσίας πριν από την παροχή της υπηρεσίας. Τα κράτη μέλη δεν θα πρέπει να επαναλαμβάνουν, εν όλω ή εν μέρει, ελέγχους που πραγματοποιήθηκαν ήδη στο πλαίσιο της έκδοσης της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών μετά την έναρξη της παροχής υπηρεσιών στο κράτος μέλος υποδοχής. Συστήματα χορήγησης άδειας ή κοινοποίησης όπως αυτά που πηγάζουν από το φορολογικό και εργατικό δίκαιο και το δίκαιο κοινωνικής ασφάλισης εξακολουθούν να ισχύουν, καθώς αυτά τα ζητήματα εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας. Ωστόσο, οι εκ των υστέρων έλεγχοι, επιθεωρήσεις και έρευνες που πραγματοποιούνται από τις αρμόδιες αρχές θα πρέπει να εξακολουθούν να επιτρέπονται για τον έλεγχο της εκτέλεσης της υπηρεσίας, όπως προβλέπεται στην ισχύουσα νομοθεσία της ΕΕ. Αν αυτοί οι έλεγχοι διαπιστώσουν σοβαρές παραβιάσεις των απαιτήσεων που ισχύουν σε ένα κράτος μέλος υποδοχής, τούτο μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα την αναστολή ή την ανάκληση της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών.

²² Οδηγία 2009/101/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, περί συντονισμού των εγγυήσεων που απαιτούνται στα κράτη μέλη εκ μέρους των εταιρειών, κατά την έννοια του άρθρου 48 δεύτερο εδάφιο της Συνθήκης, για την προστασία των συμφερόντων των εταίρων και των τρίτων, με σκοπό να καταστούν οι εγγυήσεις αυτές ισοδύναμες (ΕΕ L 258 της 1.10.2009, σ. 11).

²³ Οδηγία 89/666/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, σχετικά με τη δημοσιότητα των υποκαταστημάτων που έχουν συσταθεί σε ένα κράτος μέλος από ορισμένες μορφές εταιρειών που διέπονται από το δίκαιο άλλου κράτους (ΕΕ L 395 της 30.12.1989, σ. 36).

- (19) Η οδηγία 2013/55/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Νοεμβρίου 2013,²⁴ θέσπισε ένα νομοθετικό πλαίσιο για την ευρωπαϊκή επαγγελματική ταυτότητα, στόχος του οποίου είναι να χορηγεί στους επαγγελματίες που την αποκτούν το δικαίωμα άσκησης του ίδιου επαγγέλματος για το οποίο είναι ήδη εγκατεστημένοι σε ένα κράτος μέλος (καταγωγής) σε άλλο κράτος μέλος (υποδοχής), είτε προσωρινά είτε μέσω δευτερεύουσας εγκατάστασης. Ως εκ τούτου, η ευρωπαϊκή ηλεκτρονική κάρτα υπηρεσιών, ως διαδικασία που προορίζεται για ευρύ φάσμα υπηρεσιών και δεν αφορά θέματα σχετιζόμενα με επαγγελματικά προσόντα, δεν θα πρέπει να εφαρμόζεται σε υπηρεσίες για τις οποίες θεσπίστηκε η συγκεκριμένη ευρωπαϊκή επαγγελματική ταυτότητα, εκτός εάν εξακολουθούν να ισχύουν επί της δευτερεύουσας εγκατάστασης ενός συγκεκριμένου επαγγέλματος απαιτήσεις για τον συγκεκριμένο κλάδο και οι έλεγχοί τους, που δεν σχετίζονται με την αναγνώριση επαγγελματικών προσόντων.
- (20) Με σκοπό τη συγκεντρωτική διαχείριση των δράσεων και των αποφάσεων εντός ενός κράτους μέλους και τη διευκόλυνση της συνεργασίας μεταξύ των διαφόρων αρμόδιων αρχών στα κράτη μέλη καταγωγής και υποδοχής, την τελική ευθύνη για τον χειρισμό θεμάτων που αφορούν την ευρωπαϊκή ηλεκτρονική κάρτα υπηρεσιών θα πρέπει να φέρει μια συντονιστική αρχή στο κράτος μέλος καταγωγής και στο κράτος μέλος υποδοχής, η οποία κατά τον τρόπο αυτό θα συντονίζει τα στοιχεία που προέρχονται από διαφορετικές αρμόδιες εθνικές αρχές και θα ενεργεί ως σημείο επαφής με τους ομόλογους φορείς σε άλλα κράτη μέλη. Επομένως, η αίτηση για την έκδοση ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών θα πρέπει να υποβάλλεται στη συντονιστική αρχή του κράτους μέλους καταγωγής.
- (21) Στους παρόχους υπηρεσιών θα προσφέρονται δύο είδη ευρωπαϊκών ηλεκτρονικών καρτών υπηρεσιών: μια απλούστερη διαδικασία για προσωρινή διασυνοριακή παροχή υπηρεσιών σε άλλα κράτη μέλη, η οποία ουσιαστικά θα ελέγχει εάν είναι ήδη εγκατεστημένοι στο κράτος μέλος καταγωγής και θα επιτρέπει σε ένα κράτος μέλος υποδοχής να αντιτάσσεται στην προσωρινή παροχή διασυνοριακών υπηρεσιών μόνο για επιτακτικούς λόγους δημόσιου συμφέροντος· και μια πιο πολύπλοκη διαδικασία, η οποία θα πλαισιώνει τον έλεγχο από τα κράτη μέλη υποδοχής μιας οικονομικής δραστηριότητας στην επικράτειά τους για αόριστη περίοδο μέσω δευτερεύουσας εγκατάστασης με τη μορφή υποκαταστημάτων, πρακτορείων ή γραφείων, προκειμένου να διασφαλίζεται, με απλουστευμένο τρόπο, ότι η αμοιβαία αναγνώριση εκτελείται σωστά και γρήγορα.
- (22) Η ευρωπαϊκή ηλεκτρονική κάρτα υπηρεσιών διατίθεται σε παρόχους που είναι ήδη εγκατεστημένοι σε ένα κράτος μέλος. Ενώ οι θυγατρικές εταιρειών από τρίτες χώρες θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα υποβολής αίτησης για την έκδοση ηλεκτρονικής κάρτας, τα υποκαταστήματα, τα πρακτορεία ή τα γραφεία αυτών των εταιρειών δεν θα πρέπει να έχουν την ίδια δυνατότητα σύμφωνα με το άρθρο 48 της ΣΛΕΕ, το οποίο κατοχυρώνει την ελευθερία εγκατάστασης και την ελεύθερη κυκλοφορία υπηρεσιών για τις εταιρείες που έχουν συσταθεί σύμφωνα με τη νομοθεσία ενός κράτους μέλους και έχουν την καταστατική τους έδρα, την κεντρική τους διοίκηση ή την κύρια εγκατάστασή τους εντός της Ένωσης.

²⁴ Οδηγία 2013/55/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Νοεμβρίου 2013, για την τροποποίηση της οδηγίας 2005/36/ΕΚ σχετικά με την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1024/2012 σχετικά με τη διοικητική συνεργασία μέσω του συστήματος πληροφόρησης της εσωτερικής αγοράς («κανονισμός IMI») (ΕΕ L 354 της 28.12.2013, σ. 132).

- (23) Η ευρωπαϊκή ηλεκτρονική κάρτα υπηρεσιών για δευτερεύουσα εγκατάσταση θα πρέπει να επιτρέπει την παροχή υπηρεσιών στο κράτος μέλος υποδοχής μέσω υποκαταστημάτων, πρακτορείων αλλά και κάθε μορφής γραφείου που βρίσκεται στην επικράτειά του. Ωστόσο, για τους σκοπούς της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών, η δευτερεύουσα εγκατάσταση δεν θα πρέπει να περιλαμβάνει την παροχή υπηρεσιών στο κράτος μέλος υποδοχής μέσω θυγατρικών εταιρειών που είναι εγκατεστημένες στο κράτος μέλος καταγωγής. Το γεγονός ότι μια θυγατρική συνιστά ξεχωριστή νομική οντότητα προϋποθέτει πιο σύνθετους ελέγχους από εκείνους που αφορούν την παροχή υπηρεσιών μέσω υποκαταστήματος, πρακτορείου ή γραφείου που δεν διαθέτει διακριτή νομική προσωπικότητα. Η διαδικασία έκδοσης της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών δεν είναι πρόσφορη για να καλύψει αυτούς τους σύνθετους ελέγχους.
- (24) Η συντονιστική αρχή του κράτους μέλους καταγωγής, όταν λαμβάνει αίτηση για την έκδοση ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών, οφείλει να τη συμπληρώνει και να επαληθεύει το περιεχόμενό της, ώστε να καταδεικνύεται με ακρίβεια το νόμιμο της εγκατάστασης του παρόχου στο κράτος μέλος καταγωγής του και να περιγράφονται οι σχετικές περιστάσεις κατά τρόπο που θα να διευκολύνει τις αρχές του κράτους μέλους υποδοχής στη διενέργεια των δικών τους ελέγχων. Ενώ η απραξία από την πλευρά του αιτούντος θα πρέπει να έχει ως αποτέλεσμα τη διακοπή της διαδικασίας, η απραξία από την πλευρά των αρχών του κράτους μέλους καταγωγής θα πρέπει να επιφέρει την άσκηση δικαστικής προσφυγής.
- (25) Για να διασφαλιστεί η ομοιόμορφη εφαρμογή της παρούσας οδηγίας όσον αφορά τις τεχνικές πτυχές του χειρισμού και της διεκπεραίωσης των αιτήσεων έκδοσης ευρωπαϊκών ηλεκτρονικών καρτών υπηρεσιών, θα πρέπει να ανατεθούν εκτελεστικές αρμοδιότητες στην Επιτροπή. Οι εν λόγω αρμοδιότητες θα πρέπει να ασκούνται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου²⁵. Οι εν λόγω εκτελεστικοί κανόνες θα πρέπει να προβλέπουν την αυτόματη ακύρωση μιας αίτησης έκδοσης ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών, σε περίπτωση αναστολής της αντίστοιχης διαδικασίας για σημαντικό χρονικό διάστημα λόγω αδράνειας από την πλευρά του αιτούντος.
- (26) Η συντονιστική αρχή του κράτους μέλους υποδοχής θα πρέπει να παρέχει διευκρινίσεις ως προς τις απαιτήσεις που ισχύουν για τον εισερχόμενο πάροχο υπηρεσιών, λαμβάνοντας υπόψη ότι είναι ήδη εγκατεστημένος σε άλλο κράτος μέλος. Η συντονιστική αρχή του κράτους μέλους υποδοχής θα πρέπει να διασφαλίζει ότι ο πάροχος γνωρίζει τις απαιτήσεις που διέπουν την εκτέλεση των υπηρεσιών στο κράτος μέλος υποδοχής, συμπεριλαμβανομένων όσων ισχύουν μετά τη λήψη της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών. Όσον αφορά την εγκατάσταση, ήτοι την παροχή υπηρεσιών μέσω υποκαταστημάτων, πρακτορείων ή γραφείων, ο προσδιορισμός των εφαρμοστέων απαιτήσεων από τη συντονιστική αρχή του κράτους μέλους υποδοχής εκπληρώνει διαφορετικό σκοπό, ο οποίος συνίσταται στην παράθεση των απαιτήσεων τη συμμόρφωση με τις οποίες καλείται να αποδείξει ο νέος πάροχος υπηρεσιών πριν από την έκδοση της ηλεκτρονικής κάρτας.
- (27) Εάν ένα κράτος μέλος υποδοχής έχει θέσει σε εφαρμογή περιεκτική και ενημερωμένη βάση δεδομένων πληροφοριών στο κέντρο ενιαίας εξυπηρέτησής του, η συντονιστική

²⁵ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή (ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 13).

αρχή του μπορεί απλώς να ανατρέχει στον αντίστοιχο δικτυακό τόπο από όπου μπορούν να ανακτώνται πληροφορίες στο πλαίσιο της διαδικασίας της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών.

- (28) Η ευρωπαϊκή ηλεκτρονική κάρτα υπηρεσιών δεν θα πρέπει να μεταβάλλει το ισχύον κανονιστικό περιβάλλον, βάσει της οδηγίας 2006/123/EK και άλλης σχετικής νομοθεσίας της ΕΕ, όπου ορίζονται οι βασικές προϋποθέσεις που πρέπει να πληροί ένας πάροχος υπηρεσιών κατά την έναρξη της παροχής υπηρεσιών σε ένα κράτος μέλος υποδοχής. Κατά συνέπεια, τα κράτη μέλη υποδοχής θα πρέπει να είναι σε θέση, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία της ΕΕ, να εξετάζουν τη συμμόρφωση των νέων παρόχων με τις απαιτήσεις τους, πριν επιτρέψουν την έναρξη παροχής υπηρεσιών στην επικράτειά τους. Ως εκ τούτου, η διαδικασία έκδοσης ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών θα πρέπει να αναθέτει επαρκείς αρμοδιότητες ελέγχου στο κράτος μέλος υποδοχής τόσο για την προσωρινή παροχή διασυνοριακών υπηρεσιών όσο και για την εγκατάσταση.
- (29) Όσον αφορά την παροχή προσωρινών διασυνοριακών υπηρεσιών, δεδομένου ότι το άρθρο 16 της οδηγίας 2006/123/EK αναγνωρίζει απαιτήσεις για το σύνολο των υπηρεσιών που περιλαμβάνονται στην παρούσα οδηγία, στα κράτη μέλη υποδοχής θα πρέπει να επιτρέπεται να αντιτάσσονται στην έκδοση ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών από το κράτος μέλος καταγωγής σε περιπτώσεις που οι περιστάσεις του αιτούντος εγείρουν πραγματικές και επαρκώς σοβαρές απειλές για τα δημόσια συμφέροντα που αφορούν τη δημόσια τάξη, τη δημόσια ασφάλεια, τη δημόσια υγεία ή την προστασία του περιβάλλοντος, κατά τρόπο που δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί κατάλληλα και επαρκώς από τις ισχύουσες απαιτήσεις και ελέγχους μετά την έναρξη της παροχής υπηρεσιών. Τούτο θα πρέπει να συμβαίνει όταν εφαρμόζεται σύστημα εκ των προτέρων χορήγησης άδειας ή εκ των προτέρων κοινοποίησης για προσωρινή παροχή συγκεκριμένων υπηρεσιών, το οποίο είναι δικαιολογημένο από την άποψη της αναλογικότητας βάσει ενός από τους τέσσερις επιτακτικούς λόγους δημόσιου συμφέροντος που κατοχυρώνονται βάσει του άρθρου 16 της οδηγίας 2006/123/EK και όταν οι προϋποθέσεις που πληρούνται από τον αιτούντα στο κράτος μέλος καταγωγής δεν μπορούν να θεωρηθούν ισοδύναμοι με τις προϋποθέσεις που απαιτούνται στο κράτος μέλος υποδοχής για την εκ των προτέρων χορήγηση άδειας. Οι δυνατότητες και τα δικαιώματα των κρατών μελών υποδοχής σύμφωνα με το άρθρο 16 της οδηγίας 2006/123/EK ισχύουν στο πλαίσιο έκδοσης ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών.
- (30) Το IMI θα πρέπει να δίνει τη δυνατότητα στην Επιτροπή να ενημερώνεται για τυχόν αντίταξη των κρατών μελών υποδοχής πριν από την έναρξη των διαδικασιών έκδοσης ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών για διασυνοριακή παροχή υπηρεσιών, στο πλαίσιο συστημάτων εκ των προτέρων χορήγησης άδειας ή συστημάτων εκ των προτέρων κοινοποίησης που επίσης θα πρέπει να κοινοποιούνται εκ των προτέρων βάσει της οδηγίας[προσεχής οδηγία για την κοινοποίηση]..... Οι πληροφορίες για την αποτελεσματική εφαρμογή των κοινοποιημένων συστημάτων χορήγησης άδειας μπορούν να χρησιμοποιούνται από την Επιτροπή για την ενεργοποίηση μέτρων επιβολής ή τη διενέργεια τυχόν ερευνών. Το δικαίωμα των αιτούντων για υποβολή προσφυγής στις υπηρεσίες της Επιτροπής με τον ισχυρισμό ότι η εν λόγω αντίταξη συνιστά πιθανή παράβαση της νομοθεσίας της ΕΕ δεν θίγεται.
- (31) Όσον αφορά την εγκατάσταση, τα κράτη μέλη υποδοχής θα πρέπει να έχουν το δικαίωμα να επιβάλουν στους αιτούντες ηλεκτρονική κάρτα τις δικές τους απαιτήσεις, οι οποίες πρέπει να μην εισάγουν διακρίσεις, να δικαιολογούνται από επιτακτικούς λόγους δημόσιου συμφέροντος και να είναι αναλογικές, σύμφωνα με την οδηγία

2006/123/EK και άλλες σχετικές νομοθετικές πράξεις της ΕΕ. Θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η ειδική ανά τομέα νομοθεσία της ΕΕ που διέπει ορισμένες υπηρεσίες οι οποίες καλύπτονται από την παρούσα οδηγία, όπως οι υπηρεσίες ταξιδιωτικών γραφείων σύμφωνα με την οδηγία (ΕΕ) 2015/2302 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου²⁶, και οι υπηρεσίες εγκατάστασης σχετικών με την ενέργεια δομικών στοιχείων σύμφωνα με την οδηγία 2012/27/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου²⁷, στον βαθμό που οι έλεγχοι δεν αφορούν την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων στο πλαίσιο της οδηγίας 2005/36/ΕΚ.

- (32) Η ισοδυναμία μεταξύ των απαιτήσεων ενός κράτους μέλους υποδοχής και των απαιτήσεων του κράτους μέλους καταγωγής, με τις οποίες συμμορφώνεται ήδη ο αιτών θα πρέπει να αποτελεί αναπόσπαστο μέρος αυτής της αξιολόγησης. Προκειμένου να διευκολυνθεί η αξιολόγηση της ισοδυναμίας των απαιτήσεων στα κράτη μέλη καταγωγής και υποδοχής, όταν η αρχή του κράτους μέλους υποδοχής δηλώνει την πρόθεσή της να αρνηθεί την έκδοση ηλεκτρονικής κάρτας για εγκατάσταση, ο αιτών θα πρέπει να έχει εκ νέου τη δυνατότητα να αποδείξει ότι πληροί τις προϋποθέσεις που προβλέπει το σύστημα εκ των προτέρων χορήγησης άδειας ή κοινοποίησης βάσει του οποίου οι αρχές των κρατών μελών υποδοχής προτίθενται να αρνηθούν την έκδοση ηλεκτρονικής κάρτας, μέσω, μεταξύ άλλων, των απαιτήσεων στις οποίες υπόκειται ο αιτών στο κράτος μέλος καταγωγής και τις οποίες οι εν λόγω αρχές θεωρούν ισοδύναμες.
- (33) Πριν από την έκδοση ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών, τα κράτη μέλη υποδοχής θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να ζητούν από το κράτος μέλος καταγωγής διευκρινίσεις ή επιπρόσθετες πληροφορίες που είναι ουσιωδώς σημαντικές προκειμένου να αξιολογήσουν αν υπάρχει δικαιολογημένη και αναλογική ανάγκη να αντισταχθεί στην προσωρινή παροχή υπηρεσιών από τον αιτούντα στην επικράτειά του ή, σε περίπτωση εγκατάστασης, προκειμένου να αξιολογήσει πόσοι από τους κανονιστικούς του προβληματισμούς έχουν ήδη απαντηθεί κατάλληλα με τη συμμόρφωση του αιτούντος προς τις απαιτήσεις του κράτους μέλους καταγωγής. Αναμένεται ότι, σταδιακά, τα κράτη μέλη θα γνωρίσουν καλύτερα το κανονιστικό τους πλαίσιο στους κλάδους που καλύπτει η ηλεκτρονική κάρτα, με αποτέλεσμα να ενισχυθεί η αμοιβαία εμπιστοσύνη και, έτσι, η αξιολόγηση να καταστεί πιο πρόσφορη προς όφελος των αιτούντων.
- (34) Προκειμένου να καθοριστεί η διαδικασία υποβολής αίτησης αυτών των πληροφοριών, η αρμοδιότητα έκδοσης πράξεων σύμφωνα με το άρθρο 290 της Συνθήκης θα πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή όσον αφορά τον προσδιορισμό των σταδίων της διαδικασίας και του αντικτύπου τους στις προθεσμίες που προβλέπονται για τη λήψη αποφάσεων στο πλαίσιο της έκδοσης της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό η Επιτροπή να διεξαγάγει τις κατάλληλες διαβουλεύσεις κατά τις προπαρασκευαστικές εργασίες της, μεταξύ άλλων και σε επίπεδο εμπειρογνομόνων, και οι διαβουλεύσεις αυτές να διεξαχθούν σύμφωνα με τις αρχές που ορίζονται στη διοργανική συμφωνία για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου, της 13ης Απριλίου 2016. Πιο συγκεκριμένα, προκειμένου να εξασφαλιστεί η

²⁶ Οδηγία (ΕΕ) 2015/2302 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2015, σχετικά με τα οργανωμένα ταξίδια και τους συνδεδεμένους ταξιδιωτικούς διακανονισμούς, η οποία τροποποιεί τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 και την οδηγία 2011/83/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και καταργεί την οδηγία 90/314/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 326 της 11.12.2015, σ. 1).

²⁷ Οδηγία 2012/27/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012, για την ενεργειακή απόδοση, την τροποποίηση των οδηγιών 2009/125/ΕΚ και 2010/30/ΕΕ και την κατάργηση των οδηγιών 2004/8/ΕΚ και 2006/32/ΕΚ (ΕΕ L 315 της 14.11.2012, σ. 1).

ίση συμμετοχή στην εκπόνηση των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο λαμβάνουν όλα τα έγγραφα κατά τον ίδιο χρόνο με τους εμπειρογνώμονες των κρατών μελών, και οι εμπειρογνώμονές τους έχουν συστηματικά πρόσβαση στις συνεδριάσεις των ομάδων εμπειρογνομόνων της Επιτροπής που ασχολούνται με την εκπόνηση των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων.

- (35) Το κράτος μέλος υποδοχής δεν θα πρέπει να ελέγχει πλέον κατά πόσο ο αιτών ευρωπαϊκή ηλεκτρονική κάρτα υπηρεσιών είναι νομίμως εγκατεστημένος σε άλλο κράτος μέλος, ούτε θα πρέπει να αμφισβητεί την ορθότητα και εγκυρότητα των στοιχείων και εγγράφων που περιλαμβάνονται σε μια αίτηση, μετά την επικύρωσή τους από τη συντονιστική αρχή του κράτους μέλους καταγωγής. Αντιθέτως, η συντονιστική αρχή του κράτους μέλους καταγωγής δεν θα πρέπει να βασίζει την έκδοση ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών για προσωρινή παροχή διασυνοριακών υπηρεσιών στη συμμόρφωση του παρόχου με τις απαιτήσεις του κράτους μέλους υποδοχής, αλλά θα πρέπει μόνο να αξιολογεί εάν ο αιτών είναι νομίμως εγκατεστημένος στην επικράτειά του για την παροχή της εν λόγω υπηρεσίας κατά τον χρόνο λήψης της απόφασης έκδοσης.
- (36) Συναφείς ενέργειες και αποφάσεις των συντονιστικών αρχών που συμμετέχουν στη διαδικασία έκδοσης της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών, τόσο στο κράτος μέλος υποδοχής όσο και στο κράτος μέλος καταγωγής, θα πρέπει να υπόκεινται σε ένδικα μέσα σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο. Σε αυτά θα πρέπει να περιλαμβάνονται κατάλληλα μέσα προσφυγής σε περίπτωση που η συντονιστική αρχή του κράτους μέλους καταγωγής δεν ενεργεί σύμφωνα με τη διαδικασία έκδοσης της ηλεκτρονικής κάρτας.
- (37) Πριν από την έκδοση της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών, το κράτος μέλος υποδοχής θα πρέπει να έχει τη δυνατότητα να επικαλεστεί θεμιτούς λόγους πολιτικής. Ωστόσο, προκειμένου η σχετική διαδικασία να είναι απλουστευμένη και ταχεία, κατά την έκδοση μιας ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών θα πρέπει να τηρείται η αρχή της σιωπηρής έγκρισης. Αυτή είναι η γενική αρχή που θεσπίστηκε σύμφωνα με την οδηγία 2006/123/EK. Με την προειδοποίηση για επικείμενη σιωπηρή έγκριση και με την επέκταση των προβλεπόμενων προθεσμιών κατά δύο επιπλέον εβδομάδες θα διασφαλίζεται ότι το κράτος μέλος υποδοχής διαθέτει επαρκή χρόνο και κατάλληλα μέσα για να εξετάσει τις αιτήσεις έκδοσης ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών. Επίσης, η έλλειψη πληροφόρησης από το κράτος μέλος υποδοχής για τις ισχύουσες απαιτήσεις δεν θα πρέπει να εμποδίζει την αυτόματη έκδοση της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών.
- (38) Δεν πρέπει να απαιτείται από τους παρόχους υπηρεσιών να παρέχουν πληροφορίες και έγγραφα που βρίσκονται ήδη στην κατοχή άλλων αρχών στο κράτος μέλος καταγωγής, ανεξαρτήτως διοικητικού επιπέδου ή τμήματος. Το ίδιο θα πρέπει να ισχύει όταν η διασύνδεση εθνικών μητρώων [π.χ. κεντρικών μητρώων, εμπορικών μητρώων ή μητρώων εταιρειών όπως προβλέπεται από την οδηγία 2009/101/EK, ή μητρώων αφερεγγυότητας, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2015/848 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου²⁸] επιτρέπει την ανάκτηση από τη διοίκηση του κράτους μέλους καταγωγής πληροφοριών και εγγράφων από άλλα κράτη μέλη. Σε όλες τις περιπτώσεις που δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα υποβάλλονται σε επεξεργασία σύμφωνα με την παρούσα οδηγία, θα πρέπει να τηρούνται οι κανόνες για την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα της οδηγίας 95/46/EK του

²⁸

Κανονισμός (ΕΕ) 2015/848 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2015, περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας (ΕΕ L 141 της 5.6.2016, σ. 19).

Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου²⁹, του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³⁰] και της εθνικής νομοθεσίας.

- (39) Ένας πάροχος υπηρεσιών θα πρέπει να έχει τη δυνατότητα να υποβάλει αίτηση έκδοσης ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών στο κράτος μέλος καταγωγής και να ζητήσει την αξιολόγηση της αίτησής του από το κράτος μέλος υποδοχής όσον αφορά τις ισχύουσες προϋποθέσεις παροχής υπηρεσιών μέσω υποκαταστήματος στην επικράτεια αυτού του κράτους μέλους υποδοχής, προτού ζητηθεί από τον εν λόγω αιτούντα να υποβάλει αίτηση καταχώρισης του μελλοντικού υποκαταστήματος στο ίδιο κράτος μέλος υποδοχής. Ως εκ τούτου, ο αιτών θα είναι βέβαιος για τις ισχύουσες προϋποθέσεις ανά κλάδο και, τελικώς, ότι συμμορφώνεται με αυτές κατά τρόπο ικανοποιητικό για το κράτος μέλος υποδοχής πριν διαθέσει χρόνο και πόρους για την υποβολή αιτήματος καταχώρισης ενός υποκαταστήματος στο εν λόγω κράτος μέλος υποδοχής για λόγους εταιρικού δικαίου. Ταυτόχρονα, ο αιτών θα πρέπει να συμμορφώνεται με τους εθνικούς κανόνες για την καταχώριση υποκαταστήματος δυνάμει του εταιρικού δικαίου για την παροχή υπηρεσιών μέσω του εν λόγω υποκαταστήματος σύμφωνα με τη νομοθεσία της ΕΕ.
- (40) Η ευρωπαϊκή ηλεκτρονική κάρτα υπηρεσιών θα πρέπει να επιτρέπει την παροχή υπηρεσιών σε ολόκληρη την επικράτεια του κράτους μέλους υποδοχής. Ο πάροχος υπηρεσιών, μετά την εγκατάστασή του σε ένα κράτος μέλος με τη μορφή υποκαταστήματος, πρακτορείου ή γραφείου δεν θα χρειάζεται καταρχήν να υποβάλει αίτηση για άλλη ηλεκτρονική κάρτα προκειμένου να επεκτείνει την παροχή υπηρεσιών που καλύπτεται ήδη από την υφιστάμενη ηλεκτρονική κάρτα σε εθνικό επίπεδο μέσω επιπρόσθετων υποκαταστημάτων, πρακτορείων ή γραφείων, κατά περίπτωση. Ωστόσο, όπως προβλέπεται ρητά από την οδηγία 2006/123/ΕΚ, οι άδειες για κάθε επιμέρους υποκατάστημα, πρακτορείο ή γραφείο μπορούν να δικαιολογούνται από επιτακτικούς λόγους δημόσιου συμφέροντος. Στην περίπτωση αυτή, οι πάροχοι υπηρεσιών θα πρέπει να εξακολουθήσουν να έχουν τη δυνατότητα επέκτασης των δραστηριοτήτων στο εσωτερικό της χώρας μέσω της εξασφάλισης των εν λόγω αδειών βάσει της εθνικής νομοθεσίας ή με υποβολή αίτησης έκδοσης επιπλέον ευρωπαϊκών ηλεκτρονικών καρτών υπηρεσιών, για κάθε επιπρόσθετο υποκατάστημα, πρακτορείο ή γραφείο, κατά περίπτωση.
- (41) Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να παρεμβαίνει στην κατανομή των περιφερειακών ή τοπικών αρμοδιοτήτων εντός των κρατών μελών, συμπεριλαμβανομένης της περιφερειακής και τοπικής αυτοδιοίκησης. Παρόλα αυτά, η διοικητική συνεργασία μεταξύ διαφόρων εθνικών αρχών εντός αυστηρών προθεσμιών μπορεί να είναι απαραίτητη για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων που ορίζονται στην οδηγία. Προκειμένου να διευκολυνθούν τα κράτη μέλη στην εκπλήρωση των υποχρεώσεων τους, λαμβανομένης δε υπόψη της αποκεντρωμένης δομής που έχουν πολλά από αυτά, το σύστημα IMI θα μπορούσε επίσης να χρησιμοποιηθεί ως εργαλείο για την αποτελεσματική ανταλλαγή πληροφοριών και την αμοιβαία συνδρομή μεταξύ των αρμόδιων αρχών εντός ενός συγκεκριμένου κράτους μέλους, με την επιφύλαξη άλλων λύσεων που εφαρμόζονται από τα κράτη μέλη.

²⁹ Οδηγία 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ L 281 της 23.11.1995, σ. 31).

³⁰ Κανονισμός (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ (Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων) (ΕΕ L 119 της 4.5.2016, σ. 1).

- (42) Η ευρωπαϊκή ηλεκτρονική κάρτα υπηρεσιών θα πρέπει να ισχύει επ' αόριστον, με την επιφύλαξη, σε σχέση με τις προσωρινές διασυνοριακές υπηρεσίες, των αποτελεσμάτων των παρεκκλίσεων για μεμονωμένες περιπτώσεις σύμφωνα με την οδηγία 2006/123/EK.
- (43) Ωστόσο, η ευρωπαϊκή ηλεκτρονική κάρτα υπηρεσιών θα πρέπει να ανακαλείται από την εκδούσα συντονιστική αρχή, εάν, προσωρινά, απαγορευτεί στον πάροχο υπηρεσιών να παρέχει τις συγκεκριμένες υπηρεσίες. Η αναστολή θα πρέπει να διαρκεί όσο ισχύει η απαγόρευση. Η ευρωπαϊκή ηλεκτρονική κάρτα υπηρεσιών θα πρέπει να ανακαλείται από την εκδούσα συντονιστική αρχή εάν πάψουν να πληρούνται οι προϋποθέσεις έκδοσης αυτής ή διατήρησης της ισχύος της, ως απόδειξη του νομίμου της παροχής υπηρεσιών στο κράτος μέλος υποδοχής. Η έκδοση οριστικής απόφασης που ορίζει ότι ο κάτοχος ηλεκτρονικής κάρτας παρουσιάστηκε ψευδώς ως πάροχος υπηρεσιών και ότι, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία είτε του κράτους μέλους καταγωγής είτε του κράτους μέλους υποδοχής θεωρείται μισθωτός εργαζόμενος, θα πρέπει να έχει ως αποτέλεσμα την ανάκληση της συγκεκριμένης ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών. Ομοίως, περιπτώσεις ψευδών, ανακριβών ή παραποιημένων στοιχείων ή εγγράφων που χρησιμοποιήθηκαν στο πλαίσιο έκδοσης μιας ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών θα πρέπει να επηρεάζουν την ισχύ της ηλεκτρονικής κάρτας.
- (44) Η διοικητική συνεργασία μεταξύ των αρχών των κρατών μελών καταγωγής και υποδοχής θα πρέπει να διασφαλίζει την τήρηση των προϋποθέσεων ισχύος μιας ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών που έχει εκδοθεί στο παρελθόν. Προκειμένου να διασφαλιστεί περαιτέρω ότι καμία ευρωπαϊκή ηλεκτρονική κάρτα υπηρεσιών δεν θα δίνει παραποιημένη εικόνα για την κατάσταση του κατόχου της σε οποιαδήποτε δεδομένη στιγμή, ο κάτοχός της και οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να υποχρεούνται να ενημερώνουν τη συντονιστική αρχή που την εξέδωσε για τυχόν αλλαγές στην κατάσταση του κατόχου που μπορούν να επηρεάζουν την ισχύ της ηλεκτρονικής κάρτας.
- (45) Σε κάθε περίπτωση, πριν από την έκδοση της απόφασης για ανάκληση ή αναστολή της ηλεκτρονικής κάρτας, η αρμόδια συντονιστική αρχή θα πρέπει να διαβουλευτεί με τον κάτοχο της ηλεκτρονικής κάρτας και κάθε απόφαση θα πρέπει να είναι δεόντως αιτιολογημένη και υποκείμενη σε προσφυγή, σύμφωνα με την ισχύουσα εθνική νομοθεσία του κράτους μέλους που την εξέδωσε. Θα πρέπει να επιτρέπεται η λήψη προσωρινών μέτρων που σηματοδοτούν την ύπαρξη εκκρεμούς διαδικασίας αναστολής ή ανάκλησης μιας ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών, που θα σηματοδοτούν την ύπαρξη διασύνδεσης με προειδοποιήσεις που ενεργοποιούνται σύμφωνα με την οδηγία 2006/123/EK.
- (46) Για να διασφαλιστούν ενιαίοι όροι εφαρμογής της παρούσας οδηγίας όσον αφορά τις τεχνικές πτυχές της διεκπεραίωσης των αναστολών, των ανακλήσεων και των ακυρώσεων ευρωπαϊκών ηλεκτρονικών καρτών υπηρεσιών, θα πρέπει να εκχωρηθούν εκτελεστικές αρμοδιότητες στην Επιτροπή. Οι εν λόγω αρμοδιότητες θα πρέπει να ασκούνται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.
- (47) Η εφαρμογή της παρούσας οδηγίας θα πρέπει να παρακολουθείται και να αξιολογείται με σκοπό τον καθορισμό του αντίκτυπου που έχει στο κόστος επέκτασης των δραστηριοτήτων σε διασυνοριακό επίπεδο, ιδίως όσον αφορά τους παρόχους υπηρεσιών, στην αντίληψη των καταναλωτών όσον αφορά αυτούς τους παρόχους, ιδίως δε τους παρόχους που διαθέτουν ευρωπαϊκή ηλεκτρονική κάρτα υπηρεσιών,

καθώς και στον ανταγωνισμό, τις τιμές και την ποιότητα των υπηρεσιών. Τα αποτελέσματα από τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας θα πρέπει να αξιολογούνται τακτικά, ιδίως με σκοπό να εκτιμηθεί αν ενδείκνυται η θέσπιση ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών για άλλες δραστηριότητες παροχής υπηρεσιών. Η παρακολούθηση αυτή θα πραγματοποιείται σε συνεργασία με τα κράτη μέλη, τους κοινωνικούς εταίρους και λοιπούς οικείους ενδιαφερόμενους.

- (48) Δεδομένου ότι οι στόχοι της παρούσας οδηγίας δεν μπορούν να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη λόγω της πολυπλοκότητας και της ασυνέπειας των κανονιστικών προσεγγίσεων του ελέγχου ορισμένων υπηρεσιών μεταξύ των κρατών μελών, αλλά μπορούν αντιθέτως, λόγω της ενίσχυσης του διοικητικού συντονισμού σε ολόκληρη την Ένωση, να επιτευχθούν καλύτερα σε ενωσιακό επίπεδο, η Ένωση μπορεί να θεσπίσει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, όπως ορίζεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας του ίδιου άρθρου, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει το μέτρο που είναι αναγκαίο για την επίτευξη των στόχων αυτών.
- (49) Η παρούσα οδηγία σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται ιδίως στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Συγκεκριμένα, η παρούσα οδηγία, μέσω της θέσπισης του νομικού και λειτουργικού πλαισίου για την ευρωπαϊκή ηλεκτρονική κάρτα υπηρεσιών και του συντονισμού ορισμένων απαιτήσεων που αφορούν την ελεύθερη εγκατάσταση και την παροχή ορισμένων υπηρεσιών, επιδιώκει την προαγωγή του δικαιώματος εγκατάστασης και του δικαιώματος παροχής υπηρεσιών σε κάθε κράτος μέλος, χωρίς διακρίσεις λόγω ιθαγένειας μέσω της θέσπισης αμερόληπτης, δίκαιης και ευλόγως ταχείας διαδικασίας, σύμφωνα με τα άρθρα 15, 21 και 41 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, διασφαλίζοντας ταυτόχρονα τον πλήρη σεβασμό της προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, μεταξύ άλλων σύμφωνα με το κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 45/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³¹, την οδηγία 95/46/ΕΚ [τον κανονισμό (ΕΕ) 2016/679] και λαμβάνοντας δεόντως υπόψη τον κίνδυνο της κατάχρησης δικαιώματος, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στα άρθρα 8 και 54 αντίστοιχα του Χάρτη,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1 *Αντικείμενο*

Η παρούσα οδηγία καθορίζει το νομικό και λειτουργικό πλαίσιο για την ευρωπαϊκή ηλεκτρονική κάρτα υπηρεσιών που θεσπίζεται από τον κανονισμό[κανονισμός για την ευρωπαϊκή κάρτα υπηρεσιών].....

³¹ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 45/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2000, σχετικά με την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας και σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ L 8 της 12.1.2001, σ. 1).

Άρθρο 2 **Πεδίο εφαρμογής**

1. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται στις υπηρεσίες που παρατίθενται στο παράρτημα.
2. Η παρούσα οδηγία δεν θίγει τα θέματα που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφοι 2 έως 7 της οδηγίας 2006/123/EK.

Δεν εφαρμόζεται στις δραστηριότητες και τους τομείς που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφοι 2 και 3 της οδηγίας 2006/123/EK.
3. Αν οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας έρχονται σε σύγκρουση με διάταξη άλλης πράξης της Ένωσης που ρυθμίζει τις ειδικές πτυχές της πρόσβασης σε δραστηριότητα παροχής υπηρεσίας ή της άσκησης αυτής της δραστηριότητας σε ειδικούς τομείς ή ειδικά επαγγέλματα, η διάταξη της άλλης πράξης της Ένωσης υπερισχύει και εφαρμόζεται στον εν λόγω ειδικούς τομείς ή τα ειδικά επαγγέλματα.

Η παρούσα οδηγία δεν θίγει τα δικαιώματα των εργαζομένων, τις υποχρεώσεις των παρόχων υπηρεσιών και τους σχετικούς ελέγχους σε κράτη μέλη που ορίζονται στις οδηγίες 96/71/EK και 2014/67/EE.

Άρθρο 3 **Ορισμοί**

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

1. «κράτος μέλος καταγωγής»: το κράτος μέλος προς το οποίο ο πάροχος υπηρεσιών έχει απευθύνει την αίτησή του για ευρωπαϊκή ηλεκτρονική κάρτα υπηρεσιών·
2. «κράτος μέλος υποδοχής»: το κράτος μέλος στο οποίο ο πάροχος υπηρεσιών έχει δηλώσει την πρόθεση να παρέχει υπηρεσίες κάνοντας χρήση της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών·
3. «απαίτηση»: η απαίτηση κατά την έννοια του άρθρου 4 παράγραφος 7 της οδηγίας 2006/123/EK·
4. «συντονιστική αρχή»: η αρχή που έχει οριστεί σύμφωνα με το άρθρο 17 του κανονισμού[κανονισμός για την ευρωπαϊκή κάρτα υπηρεσιών].....·
5. «αρμόδια αρχή»: οποιαδήποτε από τις ακόλουθες αρχές με την επιφύλαξη του άρθρου 16 παράγραφος 5 τρίτο εδάφιο:
 - α) η αρμόδια αρχή όπως ορίζεται στο άρθρο 4 σημείο 9 της οδηγίας 2006/123/EK·
 - β) η αρμόδια αρχή όπως ορίζεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχείο δ) της οδηγίας 2005/36/EK·
 - γ) κάθε αρχή ή φορέας που είναι υπεύθυνος/-ος για κεντρικό ή εμπορικό μητρώο, ή για μητρώο εταιρειών σε κράτος μέλος·
 - δ) κάθε φορολογική αρχή κράτους μέλους·
6. «δημόσια σύμβαση»: η σύμβαση κατά την έννοια του άρθρου 2 παράγραφος 5 της οδηγίας 2014/24/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³².

³² Οδηγία 2014/24/EE του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με τις δημόσιες προμήθειες και την κατάργηση της οδηγίας 2004/18/EK (EE L 94 της 28.3.2014, σ. 65).

7. «διαγωνισμός μελετών»: ο διαγωνισμός μελετών κατά την έννοια του άρθρου 2 παράγραφος 21 της οδηγίας 2014/24/ΕΕ·
8. «παραχώρηση»: η παραχώρηση κατά την έννοια του άρθρου 5 παράγραφος 1 της οδηγίας 2014/23/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³³·
9. «σύστημα χορήγησης άδειας»: το σύστημα χορήγησης άδειας κατά την έννοια του άρθρου 4 παράγραφος 6 της οδηγίας 2006/123/ΕΚ·
10. «υπηρεσία»: η υπηρεσία κατά την έννοια του άρθρου 4 παράγραφος 1 της οδηγίας 2006/123/ΕΚ·
11. «πάροχος»: ο πάροχος υπηρεσιών κατά την έννοια του άρθρου 4 παράγραφος 2 της οδηγίας 2006/123/ΕΚ·
12. «κράτος μέλος εγκατάστασης»: το κράτος μέλος εγκατάστασης κατά την έννοια του άρθρου 4 παράγραφος 4 της οδηγίας 2006/123/ΕΚ·
13. «εγκατάσταση»: η εγκατάσταση κατά την έννοια του άρθρου 4 παράγραφος 5 της οδηγίας 2006/123/ΕΚ·
14. «σύστημα κοινοποίησης»: κάθε διαδικασία που υποχρεώνει τον πάροχο να ενημερώνει την αρμόδια αρχή, παρέχοντας πληροφορίες ή υποβάλλοντας έγγραφα για την πρόσβαση σε μια δραστηριότητα παροχής υπηρεσιών ή την άσκηση αυτής, χωρίς την ανάγκη έκδοσης επίσημης ή σιωπηρής απόφασης από αυτή την αρχή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΚΑΡΤΑ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Άρθρο 4

Η ευρωπαϊκή ηλεκτρονική κάρτα υπηρεσιών ως απόδειξη εγκατάστασης

Η ευρωπαϊκή ηλεκτρονική κάρτα υπηρεσιών γίνεται δεκτή, εφόσον ισχύει, από τα κράτη μέλη ως απόδειξη ότι ο κάτοχός της είναι εγκατεστημένος στην επικράτεια του κράτους μέλους καταγωγής του και ότι έχει το δικαίωμα, εντός της επικράτειας αυτής, να ασκεί τις δραστηριότητες παροχής υπηρεσιών που καλύπτονται από την ηλεκτρονική κάρτα.

Άρθρο 5

Αποτελέσματα της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών στο κράτος μέλος υποδοχής

1. Το κράτος μέλος υποδοχής δεν επιβάλλει σύστημα εκ των προτέρων χορήγησης άδειας, σύστημα εκ των προτέρων κοινοποίησης ή απαίτηση εγκατάστασης στον κάτοχο ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών που έχει εκδοθεί στο παρελθόν για την προσωρινή διασυνοριακή παροχή υπηρεσιών ως προϋπόθεση για την εν λόγω παροχή υπηρεσιών στην επικράτειά του.
2. Το κράτος μέλος υποδοχής δεν επιβάλλει σύστημα εκ των προτέρων χορήγησης άδειας ή σύστημα εκ των προτέρων κοινοποίησης στον κάτοχο ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών που έχει εκδοθεί στο παρελθόν για εγκατάσταση ως προϋπόθεση εγκατάστασης στην επικράτειά του μέσω υποκαταστήματος, πρακτορείου ή γραφείου που βρίσκεται στην επικράτειά του.

³³

Οδηγία 2014/23/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με την ανάθεση συμβάσεων παραχώρησης (ΕΕ L 94 της 28.3.2014, σ. 1).

3. Το κράτος μέλος υποδοχής δεν επιβάλλει στους κατόχους ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών που έχει εκδοθεί στο παρελθόν άλλες απαιτήσεις πέραν των απαιτήσεων που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2, η συμμόρφωση με τις οποίες έχει επαληθευτεί ή θεωρείται ότι έχει επαληθευτεί σύμφωνα με τα άρθρα 11 έως 13.
4. Οι παράγραφοι 1, 2 και 3 ισχύουν με την επιφύλαξη:
- i) απαιτήσεων που επιβάλλονται σε παρόχους στο πλαίσιο διαδικασιών επιλογής υποψηφίων για υπαγωγή σε συστήματα χορήγησης άδειας που είναι περιορισμένα ως προς τον αριθμό σύμφωνα με τη νομοθεσία της ΕΕ·
 - ii) απαιτήσεων και λοιπών υποχρεώσεων, απαγορεύσεων, προϋποθέσεων ή περιορισμών που επιβάλλονται σε παρόχους στο πλαίσιο διαδικασιών επιλογής υποψηφίων για την παροχή υπηρεσιών βάσει δημόσιας σύμβασης, διαγωνισμού μελέτης ή παραχώρησης·
 - iii) συστημάτων χορήγησης άδειας, συστημάτων κοινοποίησης ή απαιτήσεων όσον αφορά τις προϋποθέσεις που σχετίζονται ειδικά με τον τόπο όπου παρέχεται η υπηρεσία ή τον τόπο όπου είναι εγκατεστημένος ο πάροχος·
 - iv) απαιτήσεων όσον αφορά την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων όπως προβλέπονται στο άρθρο 4 και στο άρθρο 4στ της οδηγίας 2005/36/ΕΚ·
 - v) υποχρεώσεων δημοσιότητας όπως προβλέπονται στο άρθρο 2 της οδηγίας 2009/101/ΕΚ και στο άρθρο 2 της οδηγίας 89/666/ΕΟΚ ή υποχρεώσεων, απαγορεύσεων, προϋποθέσεων ή περιορισμών που επιβάλλονται από εθνικούς κανόνες για την καταχώριση υποκαταστημάτων εταιρειών που εδρεύουν σε άλλο κράτος μέλος σύμφωνα με το εταιρικό δίκαιο.
5. Οι παράγραφοι 1, 2 και 3 ισχύουν με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων υποβολής εκθέσεων που επιβάλλονται στον κάτοχο ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών, ή της διενέργειας ελέγχων, επιθεωρήσεων ή ερευνών από αρμόδιες αρχές κατά την παροχή της υπηρεσίας, σε συμμόρφωση με το δίκαιο της ΕΕ.

Άρθρο 6

Χρήση πληροφοριών που περιέχονται στην ευρωπαϊκή ηλεκτρονική κάρτα υπηρεσιών

Οι αρχές των κρατών μελών, στο πλαίσιο διαδικασιών ή διατυπώσεων που επιβάλλονται σε παρόχους στην επικράτειά τους και σύμφωνα με τους κανόνες για την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που προβλέπονται στην οδηγία 95/46/ΕΚ, στον κανονισμό (ΕΕ) 2016/679] και στην εθνική νομοθεσία, δεν ζητούν από τον κάτοχο της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών να υποβάλει στοιχεία που περιέχονται ήδη στην ευρωπαϊκή ηλεκτρονική κάρτα υπηρεσιών, μεταξύ άλλων για σκοπούς:

- i) ανάθεσης δημόσιας σύμβασης, διαγωνισμού μελέτης ή παραχώρησης·
- ii) ίδρυσης θυγατρικών εταιρειών ή καταχώρισης υποκαταστημάτων βάσει του εταιρικού δικαίου·
- iii) εγγραφής σε προγράμματα υποχρεωτικής κοινωνικής ασφάλισης.

Άρθρο 7

Ισχύς της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών

1. Η ευρωπαϊκή ηλεκτρονική κάρτα υπηρεσιών για προσωρινή διασυνοριακή παροχή των υπηρεσιών που καλύπτονται από την εν λόγω ηλεκτρονική κάρτα, ισχύει σε όλη την επικράτεια του κράτους μέλους υποδοχής.

Η ευρωπαϊκή ηλεκτρονική κάρτα υπηρεσιών για εγκατάσταση ισχύει όσον αφορά τις δραστηριότητες παροχής υπηρεσιών που καλύπτονται από την εν λόγω ηλεκτρονική κάρτα σε ολόκληρη την επικράτεια του κράτους μέλους υποδοχής μέσω ενός ή περισσότερων υποκαταστημάτων, πρακτορείων ή γραφείων που βρίσκονται στην επικράτεια του εν λόγω κράτους μέλους, εκτός από τις περιπτώσεις που η χορήγηση άδειας για κάθε επιπλέον υποκατάστημα, πρακτορείο ή γραφείο κρίνεται δικαιολογημένη σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 4 της οδηγίας 2006/123/EK.

Τούτο ισχύει με την επιφύλαξη της υποχρέωσης του κατόχου ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών να συμμορφώνεται με τις υποχρεώσεις, τις απαγορεύσεις, τις προϋποθέσεις ή τους περιορισμούς που επιβάλλονται από εθνικούς κανόνες για την καταχώριση ενός υποκαταστήματος βάσει του εταιρικού δικαίου με σκοπό την παροχή υπηρεσιών μέσω του εν λόγω υποκαταστήματος.

2. Η ευρωπαϊκή ηλεκτρονική κάρτα υπηρεσιών ισχύει επ' αόριστον, εκτός αν ανασταλεί, ανακληθεί ή ακυρωθεί, σύμφωνα με τα άρθρα 15 έως 17.

Τούτο ισχύει με την επιφύλαξη των μέτρων που προβλέπονται σύμφωνα με το άρθρο 18 της οδηγίας 2006/123/EK.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ ΣΥΣΤΗΜΑ ΧΟΡΗΓΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ ΚΑΡΤΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Άρθρο 8

Αίτηση για ευρωπαϊκή ηλεκτρονική κάρτα υπηρεσιών

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι πάροχοι που είναι εγκατεστημένοι στην επικράτεια ενός κράτους μέλους να έχουν το δικαίωμα υποβολής αίτησης για την έκδοση ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών προς τη συντονιστική αρχή του εν λόγω κράτους μέλους.

Στην αίτηση περιλαμβάνονται τα στοιχεία και δικαιολογητικά έγγραφα που προβλέπονται στα άρθρα 4 και 5 του κανονισμού[κανονισμός για την ευρωπαϊκή κάρτα υπηρεσιών].....

Άρθρο 9

Επιλεξιμότητα

1. Οι πάροχοι δραστηριοτήτων παροχής υπηρεσιών για τους οποίους έχει θεσπιστεί ευρωπαϊκή επαγγελματική ταυτότητα για προσωρινή και περιστασιακή παροχή υπηρεσιών, σύμφωνα με την οδηγία 2005/36/EK, δεν είναι επιλέξιμοι για την έκδοση ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών για παροχή προσωρινών διασυνοριακών υπηρεσιών.
2. Οι πάροχοι δραστηριοτήτων παροχής υπηρεσιών για τους οποίους έχει θεσπιστεί ευρωπαϊκή επαγγελματική ταυτότητα για εγκατάσταση, σύμφωνα με την οδηγία 2005/36/EK, δεν είναι επιλέξιμοι για την ευρωπαϊκή ηλεκτρονική κάρτα υπηρεσιών για εγκατάσταση. Οι εν λόγω πάροχοι είναι επιλέξιμοι για ευρωπαϊκή ηλεκτρονική

κάρτα υπηρεσιών όσον αφορά τις απαιτήσεις και διατάξεις που αναφέρονται στο άρθρο 4α παράγραφος 5 δεύτερο εδάφιο της οδηγίας 2005/36/EK.

Άρθρο 10

Δικαίωμα των κρατών μελών να επικαλούνται επιτακτικούς λόγους δημόσιου συμφέροντος

Κατά την αξιολόγηση των αιτήσεων για την έκδοση ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών, τα κράτη μέλη διατηρούν το δικαίωμα να επικαλούνται τους επιτακτικούς λόγους δημόσιου συμφέροντος που αναγνωρίζονται στην οδηγία 2006/123/EK, και ιδίως στο άρθρο 16, ή σε άλλες πράξεις της νομοθεσίας της ΕΕ.

Άρθρο 11

Αξιολόγηση της αίτησης από το κράτος μέλος καταγωγής

1. Εντός μίας εβδομάδας από την παραλαβή αίτησης για την έκδοση ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών, η συντονιστική αρχή του κράτους μέλους καταγωγής:

α) εξετάζει την αίτηση·

β) επαληθεύει την πληρότητα και ορθότητα των υποβαλλόμενων στοιχείων·

γ) εξακριβώνει εάν ευρωπαϊκές ηλεκτρονικές κάρτες υπηρεσιών που έχουν εκδοθεί σε σχέση με άλλα κράτη μέλη καταγωγής για τον ίδιο πάροχο και την ίδια δραστηριότητα παροχής υπηρεσιών έχουν ακυρωθεί ή ανακληθεί, ή εάν η εν λόγω ακύρωση ζητήθηκε προκειμένου να καταστεί δυνατή η αντικατάσταση αυτών των ηλεκτρονικών καρτών από την ευρωπαϊκή ηλεκτρονική κάρτα υπηρεσιών την οποία αφορά η αίτηση·

δ) επαληθεύει το περιεχόμενο και την ισχύ των δικαιολογητικών εγγράφων, κατά περίπτωση, βάσει των οποίων αποδεικνύεται η συμμόρφωση με απαιτήσεις που ισχύουν για την παροχή υπηρεσιών και στις οποίες υπόκειται ο αιτών στο κράτος μέλος καταγωγής·

ε) ζητά από τον αιτούντα συμπληρωματικά στοιχεία για την αίτηση, όπου κρίνεται αναγκαίο·

στ) συμπληρώνει το έντυπο της αίτησης με τις πληροφορίες που λαμβάνονται σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 2·

ζ) τηλεφορτώνει στην ηλεκτρονική πλατφόρμα στην οποία διατίθεται το τυποποιημένο έντυπο της αίτησης τυχόν απαραίτητα έγγραφα που λήφθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 2.

Εάν η συντονιστική αρχή του κράτους μέλους καταγωγής ζητήσει συμπληρωματικές πληροφορίες από τον αιτούντα, η προθεσμία αναστέλλεται έως την υποβολή αυτών των πληροφοριών.

2. Η συντονιστική αρχή του κράτους μέλους καταγωγής, αφού ολοκληρώσει τις εργασίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1, διαβιβάζει αμελλητί την αίτηση στη συντονιστική αρχή του κράτους μέλους υποδοχής, παρέχοντας σχετική ενημέρωση στον αιτούντα.

3. Οι αποφάσεις και οι ενέργειες της συντονιστικής αρχής του κράτους μέλους καταγωγής, οι οποίες κοινοποιούνται στον αιτούντα μέσω της ηλεκτρονικής πλατφόρμας στην οποία διατίθεται το τυποποιημένο έντυπο της αίτησης, ή η

απουσία απόφασης ή ενέργειας εντός της προθεσμίας υπόκεινται σε προσφυγή σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο του κράτους μέλους καταγωγής.

4. Η Επιτροπή εκδίδει, μέσω εκτελεστικών πράξεων, τεχνικούς κανόνες για τον χειρισμό και τη διεκπεραίωση της αίτησης. Οι εν λόγω κανόνες περιλαμβάνουν προθεσμίες για τη λήξη της αίτησης λόγω αδράνειας του αιτούντος.

Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης στην οποία αναφέρεται το άρθρο 19 παράγραφος 2.

Άρθρο 12

Αξιολόγηση από το κράτος μέλος υποδοχής της αίτησης για την έκδοση ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών με σκοπό την παροχή προσωρινών διασυνοριακών υπηρεσιών

1. Εντός δύο εβδομάδων από την παραλαβή της αίτησης, η συντονιστική αρχή του κράτους μέλους υποδοχής την εξετάζει και ενημερώνει τον αιτούντα και το κράτος μέλος καταγωγής για τις απαιτήσεις που εφαρμόζονται στην παροχή προσωρινών διασυνοριακών υπηρεσιών βάσει της νομοθεσίας του κράτους μέλους υποδοχής με εξαίρεση τις απαιτήσεις που αναφέρονται στο άρθρο 5 παράγραφος 4. Σύμφωνα με τα δικαιώματα των κρατών μελών που αναφέρονται στο άρθρο 10, η συντονιστική αρχή του κράτους μέλους υποδοχής μπορεί εντός της ίδιας προθεσμίας να αποφασίσει να αντιταχθεί στην έκδοση ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών από τη συντονιστική αρχή του κράτους μέλους καταγωγής, εφόσον αποδείξει ότι η εφαρμογή συστήματος εκ των προτέρων χορήγησης άδειας, συστήματος προηγούμενης κοινοποίησης ή η επιβολή απαιτήσεων στον αιτούντα κρίνεται δικαιολογημένη για την εξυπηρέτηση ενός από τους επιτακτικούς λόγους δημόσιου συμφέροντος που ορίζονται στο άρθρο 16 της οδηγίας 2006/123/EK, ή επιτρέπεται σύμφωνα με άλλες νομοθετικές πράξεις της ΕΕ.

Το κράτος μέλος υποδοχής λαμβάνει δεόντως υπόψη κατά την αξιολόγηση των απαιτήσεων ότι ο αιτών πληροί ήδη τις απαιτήσεις στο κράτος μέλος καταγωγής του. Για τους σκοπούς αυτής της αξιολόγησης και εντός της προαναφερόμενης προθεσμίας, η συντονιστική αρχή του κράτους μέλους υποδοχής μπορεί να ζητήσει από το κράτος μέλος καταγωγής ή τον αιτούντα τις απαραίτητες διευκρινίσεις ή τις απαραίτητες συμπληρωματικές πληροφορίες που δεν περιλαμβάνονται ακόμα στην αίτηση. Στην περίπτωση αυτή, η προθεσμία που αναφέρεται στην παρούσα παράγραφο αναστέλλεται έως την υποβολή των αιτούμενων απαραίτητων διευκρινίσεων ή των απαραίτητων συμπληρωματικών πληροφοριών. Η διαδικασία υποβολής αιτήματος για την παροχή διευκρινίσεων ή συμπληρωματικών πληροφοριών καθορίζεται μέσω των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που αναφέρονται στην παράγραφο 4.

Η αντίταξη στην έκδοση ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών δεν μπορεί να βασίζεται στη μη συμμόρφωση με μία από τις απαιτήσεις που παρατίθενται στο άρθρο 5 παράγραφος 5. Η Επιτροπή έχει πρόσβαση, μέσω του IMI, στην απόφαση αντίταξης της συντονιστικής αρχής του κράτους μέλους υποδοχής.

2. Λαμβανομένων υπόψη των δικαιωμάτων των κρατών μελών που αναφέρονται στο άρθρο 10, εάν η συντονιστική αρχή του κράτους μέλους υποδοχής δεν αντιδράσει εντός της προθεσμίας που αναφέρεται στην παράγραφο 1, η προθεσμία αυτή παρατείνεται αυτομάτως κατά δύο επιπλέον εβδομάδες και στην ηλεκτρονική πλατφόρμα στην οποία υποβλήθηκε η αίτηση για την έκδοση ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών δημοσιεύεται προειδοποίηση προς τη συντονιστική

αρχή του κράτους μέλους υποδοχής σύμφωνα με την οποία η απουσία αντίδρασης συνεπάγεται απουσία αντίταξης για τη χορήγηση της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών στον αιτούντα.

3. Εάν το κράτος μέλος υποδοχής δεν αντιταχθεί σύμφωνα με την παράγραφο 1, η συντονιστική αρχή του κράτους μέλους καταγωγής εκδίδει αμελλητί την ευρωπαϊκή ηλεκτρονική κάρτα υπηρεσιών αμέσως μετά τη λήξη της παραταθείσας προθεσμίας που προκύπτει από την εφαρμογή της παραγράφου 2. Αν δεν υπάρξει αντίταξη σύμφωνα με την παράγραφο 1 δεύτερο εδάφιο και αν δεν ληφθεί απόφαση από τη συντονιστική αρχή του κράτους μέλους καταγωγής αμέσως μετά τη λήξη της παραταθείσας προθεσμίας που προκύπτει από την εφαρμογή της παραγράφου 2, η ευρωπαϊκή ηλεκτρονική κάρτα υπηρεσιών θεωρείται ότι έχει εκδοθεί από το κράτος μέλος καταγωγής υπό τους όρους που κοινοποιούνται στο κράτος μέλος υποδοχής σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 2.

Το κράτος μέλος καταγωγής, αμέσως μετά την παραλαβή της απόφασης αντίταξης του κράτους μέλους υποδοχής σύμφωνα με την παράγραφο 1, απορρίπτει αμελλητί την αίτηση για την έκδοση ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών.

4. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 18 για τον καθορισμό της διαδικασίας βάσει της οποίας η συντονιστική αρχή του κράτους μέλους υποδοχής θα ζητά διευκρινίσεις ή συμπληρωματικές πληροφορίες από το κράτος μέλος καταγωγής ή τον αιτούντα και θα τροποποιεί, αν χρειάζεται, τις προθεσμίες που προβλέπονται στην παράγραφο 1.
5. Οι αποφάσεις και οι ενέργειες της συντονιστικής αρχής του κράτους μέλους καταγωγής, οι οποίες κοινοποιούνται στον αιτούντα μέσω της ηλεκτρονικής πλατφόρμας στην οποία διατίθεται το τυποποιημένο έντυπο της αίτησης, υπόκεινται σε προσφυγή σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο του κράτους μέλους καταγωγής.

Η απόφαση της συντονιστικής αρχής του κράτους μέλους υποδοχής να αντιταχθεί στην έκδοση της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών, η οποία κοινοποιείται στον αιτούντα μέσω της ηλεκτρονικής πλατφόρμας στην οποία διατίθεται το τυποποιημένο έντυπο της αίτησης, υπόκεινται σε προσφυγή σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο του κράτους μέλους υποδοχής.

6. Η Επιτροπή εκδίδει, μέσω εκτελεστικών πράξεων, τεχνικούς κανόνες για τον χειρισμό και τη διεκπεραίωση της αίτησης σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2. Οι εν λόγω κανόνες περιλαμβάνουν προθεσμίες για τη λήξη της αίτησης λόγω αδράνειας του αιτούντος.

Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης στην οποία αναφέρεται το άρθρο 19 παράγραφος 2.

Άρθρο 13

Αξιολόγηση από το κράτος μέλος υποδοχής της αίτησης για την έκδοση ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών για εγκατάσταση

1. Στο πλαίσιο της διαδικασίας έκδοσης ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών για εγκατάσταση με τη μορφή υποκαταστήματος, πρακτορείου ή γραφείου, η συντονιστική αρχή του κράτους μέλους υποδοχής, εντός τεσσάρων εβδομάδων από την παραλαβή της αίτησης, προσδιορίζει το τυχόν σύστημα εκ των προτέρων χορήγησης άδειας ή εκ των προτέρων κοινοποίησης που εφαρμόζεται κατά τα αναφερόμενα στο άρθρο 5 παράγραφος 2, σε συμμόρφωση με τη νομοθεσία της ΕΕ, στην περίπτωση της εν λόγω εγκατάστασης. Εάν όντως εφαρμόζεται σύστημα εκ

των προτέρων χορήγησης άδειας ή σύστημα εκ των προτέρων κοινοποίησης, το κράτος μέλος υποδοχής καθορίζει επίσης τις προϋποθέσεις τις οποίες οφείλει να πληροί ο αιτών, με εξαίρεση τις προϋποθέσεις που αναφέρονται στο άρθρο 5 παράγραφος 5. Το κράτος μέλος υποδοχής υποδεικνύει τον λόγο για τον οποίο η εφαρμογή συστήματος εκ των προτέρων χορήγησης άδειας ή συστήματος εκ των προτέρων κοινοποίησης είναι αναγκαία και αναλογική για την εξυπηρέτηση επιτακτικών λόγων δημόσιου συμφέροντος.

Το κράτος μέλος υποδοχής ενημερώνει αμέσως τον αιτούντα και τη συντονιστική αρχή του κράτους μέλους καταγωγής για το συγκεκριμένο σύστημα εκ των προτέρων χορήγησης άδειας ή εκ των προτέρων κοινοποίησης, για τις προϋποθέσεις τις οποίες οφείλει να πληροί ο αιτών, καθώς και για την αναγκαιότητα και την αναλογικότητα αυτής της διαδικασίας.

2. Λαμβανομένων υπόψη των δικαιωμάτων των κρατών μελών που αναφέρονται στο άρθρο 10, εάν η συντονιστική αρχή του κράτους μέλους υποδοχής δεν αντιδράσει εντός της προθεσμίας που αναφέρεται στην παράγραφο 1, η προθεσμία αυτή παρατείνεται αυτομάτως κατά δύο επιπλέον εβδομάδες και στην ηλεκτρονική πλατφόρμα στην οποία υποβλήθηκε η αίτηση έκδοσης ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών δημοσιεύεται προειδοποίηση προς τη συντονιστική αρχή του κράτους μέλους υποδοχής σύμφωνα με την οποία η απουσία αντίδρασης συνεπάγεται απουσία αντίταξης για τη χορήγηση της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών στον αιτούντα.

3. Αμέσως μετά τη λήψη της απάντησης της συντονιστικής αρχής του κράτους μέλους υποδοχής σχετικά με την αίτηση, ο αιτών επιτρέπεται να προσκομίζει στοιχεία που να αποδεικνύουν την εκπλήρωση των προϋποθέσεων που καθορίζει η συντονιστική αρχή του κράτους μέλους υποδοχής σύμφωνα με την παράγραφο 1.

Ο αιτών περιγράφει ποιες ειδικές προϋποθέσεις πληροί λόγω της συμμόρφωσης με ισοδύναμες απαιτήσεις στο κράτος μέλος καταγωγής.

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η συντονιστική αρχή του κράτους μέλους καταγωγής να συνδράμει τον αιτούντα προκειμένου ο τελευταίος να αποδείξει την εκπλήρωση των προϋποθέσεων του κράτους μέλους υποδοχής, σύμφωνα με το άρθρο 14.

4. Η συντονιστική αρχή του κράτους μέλους υποδοχής αποφασίζει, εντός μίας εβδομάδας από τη λήψη των στοιχείων που αποδεικνύουν την εκπλήρωση των προϋποθέσεων που καθορίζονται σύμφωνα με την παράγραφο 1, εάν θα προβεί στην έκδοση ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών ή θα απορρίψει τη σχετική αίτηση.

Εάν η συντονιστική αρχή του κράτους μέλους υποδοχής αποφασίσει να προβεί στην έκδοση της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών, το πράττει αμελλητί.

Διαφορετικά, η συντονιστική αρχή του κράτους μέλους υποδοχής μπορεί να ενημερώσει τον αιτούντα και τη συντονιστική αρχή του κράτους μέλους καταγωγής για την πρόθεσή της να απορρίψει την αίτηση και, στην περίπτωση αυτή, ο αιτών έχει προθεσμία μίας εβδομάδας για να υποβάλει τις παρατηρήσεις του.

Μετά την παραλαβή των παρατηρήσεων του αιτούντος ή, εάν δεν υποβληθούν παρατηρήσεις, μετά τη λήξη της προθεσμίας υποβολής παρατηρήσεων, η συντονιστική αρχή του κράτους μέλους υποδοχής αποφασίζει εντός μίας εβδομάδας εάν θα προβεί στην έκδοση ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών ή θα απορρίψει τη σχετική αίτηση.

5. Η συντονιστική αρχή του κράτους μέλους υποδοχής έχει το δικαίωμα να ζητήσει από το κράτος μέλος καταγωγής ή τον αιτούντα τις απαραίτητες διευκρινίσεις ή τις απαραίτητες συμπληρωματικές πληροφορίες που δεν περιλαμβάνονται ακόμα στην αίτηση. Στην περίπτωση αυτή, οι προθεσμίες που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 4 αναστέλλονται έως την υποβολή των αιτούμενων απαραίτητων διευκρινίσεων ή απαραίτητων συμπληρωματικών πληροφοριών.
- Οι διευκρινίσεις και οι συμπληρωματικές πληροφορίες ζητούνται σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 7.
6. Εάν το κράτος μέλος υποδοχής, μετά τη λήξη της προθεσμίας απάντησης που αναφέρεται στις παραγράφους 2 και 4, δεν ζητήσει την εκπλήρωση των προϋποθέσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 ή δεν λάβει απόφαση έκδοσης της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών σύμφωνα με την παράγραφο 4, η ευρωπαϊκή ηλεκτρονική κάρτα υπηρεσιών θεωρείται ότι έχει εκδοθεί από το κράτος μέλος υποδοχής υπό τους όρους που κοινοποιούνται στο κράτος μέλος υποδοχής σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 2.
7. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 18 για τον καθορισμό της διαδικασίας βάσει της οποίας η συντονιστική αρχή του κράτους μέλους υποδοχής θα ζητά διευκρινίσεις ή συμπληρωματικές πληροφορίες από το κράτος μέλος καταγωγής όπως προβλέπεται στην παράγραφο 5, και θα τροποποιεί, αν χρειάζεται, τις προθεσμίες που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 4.
8. Οι αποφάσεις και οι ενέργειες της συντονιστικής αρχής του κράτους μέλους καταγωγής, οι οποίες κοινοποιούνται στον αιτούντα μέσω της ηλεκτρονικής πλατφόρμας στην οποία διατίθεται το τυποποιημένο έντυπο της αίτησης, υπόκεινται σε προσφυγή σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο του κράτους μέλους καταγωγής.
- Η απόφαση της συντονιστικής αρχής του κράτους μέλους υποδοχής να ζητήσει την εκπλήρωση των προϋποθέσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 και η απόφασή της για την έκδοση της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών, οι οποίες κοινοποιούνται στον αιτούντα μέσω της ηλεκτρονικής πλατφόρμας στην οποία διατίθεται το τυποποιημένο έντυπο της αίτησης υπόκεινται σε προσφυγή σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο του κράτους μέλους υποδοχής.
9. Τα κράτη μέλη δεν απαιτούν την υποβολή αίτησης καταχώρισης ενός υποκαταστήματος δυνάμει του εταιρικού δικαίου ως προϋπόθεση αξιολόγησης της αίτησης ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών για εγκατάσταση.
- Τούτο ισχύει με την επιφύλαξη της υποχρέωσης του κατόχου ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών να συμμορφώνεται με τις υποχρεώσεις, τις απαγορεύσεις, τις προϋποθέσεις ή τους περιορισμούς που επιβάλλονται από εθνικούς κανόνες για την καταχώριση ενός υποκαταστήματος βάσει του εταιρικού δικαίου με σκοπό την παροχή υπηρεσιών μέσω του εν λόγω υποκαταστήματος σε συμμόρφωση με το δίκαιο της ΕΕ.
10. Η Επιτροπή εκδίδει, μέσω εκτελεστικών πράξεων, τεχνικούς κανόνες για τον χειρισμό και τη διεκπεραίωση της αίτησης σύμφωνα με τις παραγράφους 1, 2, 3 και 4. Οι εν λόγω κανόνες περιλαμβάνουν προθεσμίες για τη λήξη της αίτησης λόγω αδράνειας του αιτούντος.
- Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης στην οποία αναφέρεται το άρθρο 19 παράγραφος 2.

Άρθρο 14

Αρχή «μόνον άπαξ» στο κράτος μέλος καταγωγής

1. Οι συντονιστικές αρχές στο κράτος μέλος καταγωγής δεν υποχρεώνουν τους παρόχους να παρέχουν πληροφορίες και έγγραφα που βρίσκονται στη διάθεση αυτών των αρχών σύμφωνα με την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου ή το άρθρο 14 παράγραφος 3 του κανονισμού[κανονισμός για την ευρωπαϊκή κάρτα υπηρεσιών]..... κατά την υποβολή αίτησης για την έκδοση ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών ή προκειμένου να αποδείξουν την εκπλήρωση, στο πλαίσιο ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών για εγκατάσταση, των προϋποθέσεων που καθορίζει η συντονιστική αρχή του κράτους μέλους υποδοχής σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 1.
2. Η συντονιστική αρχή του κράτους μέλους καταγωγής λαμβάνει τις πληροφορίες και τα έγγραφα που απαιτούνται για τους σκοπούς οι οποίοι αναφέρονται στην παράγραφο 1, που βρίσκονται στη διάθεση άλλων αρχών του κράτους μέλους καταγωγής ή προέρχονται από αυτές τις αρχές, σύμφωνα με τους κανόνες για την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που προβλέπονται στην οδηγία 95/46/EK, τον κανονισμό (ΕΕ) 2016/679 και την εθνική νομοθεσία.

Άρθρο 15

Αναστολή και ανάκληση της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών σε σχέση με το κράτος μέλος υποδοχής

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η συντονιστική αρχή που εξέδωσε μια ευρωπαϊκή ηλεκτρονική κάρτα υπηρεσιών να αναστέλλει την ισχύ της ή να την ανακαλεί, αντίστοιχα, σε περίπτωση απόφασης, σύμφωνα με τη νομοθεσία της ΕΕ, με την οποία επιβάλλεται προσωρινή ή μόνιμη απαγόρευση στην άσκηση των εν λόγω δραστηριοτήτων παροχής υπηρεσιών από τον κάτοχο της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών στο κράτος μέλος υποδοχής.
2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι συντονιστικές αρχές που εξέδωσαν μια ευρωπαϊκή ηλεκτρονική κάρτα υπηρεσιών να την ανακαλούν σε περίπτωση που ο κάτοχος της ηλεκτρονικής κάρτας:
 - i) χρησιμοποίησε πληροφορίες ή έγγραφα στο πλαίσιο της διαδικασίας έκδοσης της ηλεκτρονικής κάρτας τα οποία έχει εξακριβωθεί ότι είναι ψευδή, ανακριβή ή παραποιημένα με οριστική απόφαση είτε του κράτους μέλους καταγωγής είτε του κράτους μέλους υποδοχής, η οποία δεν υπόκειται σε προσφυγή βάσει της ισχύουσας εθνικής νομοθεσίας·
 - ii) υπόκειται σε οριστική απόφαση, βάσει του άρθρου 4 παράγραφος 5 της οδηγίας 2014/67/ΕΕ, η οποία δεν υπόκειται σε προσφυγή βάσει της εθνικής νομοθεσίας, από το κράτος μέλος υποδοχής, σύμφωνα με την οποία ο κάτοχος μιας ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών θεωρείται μισθωτός εργαζόμενος και όχι αυτοαπασχολούμενος σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 2 της οδηγίας 96/71/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³⁴.
 - iii) δεν πληροί μία ή περισσότερες προϋποθέσεις που ισχύουν για την προσωρινή διασυνοριακή παροχή όπως προβλέπεται στο πρώτο εδάφιο του άρθρου 11

³⁴ Οδηγία 96/71/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 1996, σχετικά με την απόσπαση εργαζόμενων στο πλαίσιο παροχής υπηρεσιών (ΕΕ L 18 της 21.1.1997, σ. 1).

παράγραφος 1, η εκπλήρωση των οποίων, βάσει του εθνικού δικαίου του κράτους μέλους υποδοχής, είναι σημαντική για τη συνεχιζόμενη νόμιμη παροχή των εν λόγω υπηρεσιών στην επικράτειά του.

- iv) δεν πληροί μία ή περισσότερες προϋποθέσεις που επιβάλλονται στο πλαίσιο συστήματος εκ των προτέρων χορήγησης άδειας ή εκ των προτέρων κοινοποίησης που ισχύει για την εγκατάσταση όπως προβλέπεται στο πρώτο εδάφιο του άρθρου 12 παράγραφος 1, η εκπλήρωση των οποίων, βάσει του εθνικού δικαίου του κράτους μέλους υποδοχής, είναι σημαντική για τη συνεχιζόμενη νόμιμη παροχή των εν λόγω υπηρεσιών στην επικράτειά του.

Άρθρο 16

Αναστολή και ανάκληση όλων των ευρωπαϊκών ηλεκτρονικών καρτών υπηρεσιών ενός πάροχου υπηρεσιών για συγκεκριμένη δραστηριότητα παροχής υπηρεσιών

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε, σε περίπτωση έκδοσης απόφασης, σύμφωνα με τη νομοθεσία της ΕΕ, με την οποία επιβάλλεται προσωρινή ή μόνιμη απαγόρευση στην άσκηση των δραστηριοτήτων παροχής υπηρεσιών από τον κάτοχο της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών στο κράτος μέλος καταγωγής, οι συντονιστικές αρχές που εξέδωσαν την ευρωπαϊκή ηλεκτρονική κάρτα υπηρεσιών να αναστέλλουν την ισχύ όλων των ευρωπαϊκών ηλεκτρονικών καρτών υπηρεσιών που εκδόθηκαν για τον ίδιο πάροχο και την οικεία δραστηριότητα παροχής υπηρεσιών ή να ανακαλούν τις εν λόγω κάρτες, αντίστοιχα.
2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε, σε περίπτωση έκδοσης απόφασης με την οποία επιβάλλεται προσωρινή ή μόνιμη απαγόρευση στην άσκηση των δραστηριοτήτων παροχής υπηρεσιών από τον κάτοχο ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών στο κράτος μέλος υποδοχής, οι συντονιστικές αρχές που εξέδωσαν την ευρωπαϊκή ηλεκτρονική κάρτα υπηρεσιών να αναστέλλουν την ισχύ όλων των ευρωπαϊκών ηλεκτρονικών καρτών υπηρεσιών που εκδόθηκαν για τον ίδιο πάροχο και την ίδια δραστηριότητα παροχής υπηρεσιών ή να ανακαλούν τις εν λόγω κάρτες, αντίστοιχα, στον βαθμό που η εθνική νομοθεσία του κράτους μέλους καταγωγής προβλέπει, σύμφωνα με το δίκαιο της ΕΕ, την αναστολή ή την παύση των δραστηριοτήτων παροχής υπηρεσιών στην επικράτειά του λόγω της προσωρινής ή μόνιμης, αντίστοιχα, απαγόρευσης στο κράτος μέλος υποδοχής.
3. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι συντονιστικές αρχές που εξέδωσαν μια ευρωπαϊκή ηλεκτρονική κάρτα υπηρεσιών να ανακαλούν όλες τις ευρωπαϊκές ηλεκτρονικές κάρτες υπηρεσιών που εκδόθηκαν για τον ίδιο πάροχο και τις δραστηριότητες παροχής υπηρεσιών σε περίπτωση που ο πάροχος:
 - i) παύει για πάντα να παρέχει τις συγκεκριμένες υπηρεσίες στο κράτος μέλος καταγωγής·
 - ii) έχει εκκαθαριστεί και λυθεί·
 - iii) μεταφέρει το κύριο κέντρο δραστηριοτήτων του που σχετίζεται με την έκδοση των συγκεκριμένων ηλεκτρονικών καρτών από ένα κράτος μέλος σε άλλο κράτος μέλος·
 - iv) μεταφέρει το κύριο κέντρο δραστηριοτήτων του που σχετίζεται με την έκδοση των συγκεκριμένων ηλεκτρονικών καρτών σε τρίτη χώρα·
 - v) υπόκειται σε οριστική απόφαση η οποία δεν υπόκειται σε προσφυγή βάσει της εθνικής νομοθεσίας, από το κράτος μέλος καταγωγής, σύμφωνα με την οποία ο

κάτοχος μιας ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών θεωρείται μισθωτός εργαζόμενος και όχι αυτοαπασχολούμενος·

vi) δεν είναι πλέον εγκατεστημένος στο κράτος μέλος καταγωγής, για οποιονδήποτε άλλο λόγο.

Άρθρο 17

Διαδικασία αναστολής, ανάκλησης, ενημέρωσης και ακύρωσης των ευρωπαϊκών ηλεκτρονικών καρτών υπηρεσιών

1. Το κράτος μέλος που διαπιστώνει στην επικράτειά του λόγο ενεργοποίησης της διαδικασίας αναστολής ή ανάκλησης ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών, σύμφωνα με τα άρθρα 15 ή 16 κοινοποιεί μέσω του IMI στον κάτοχο της εν λόγω ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών τον λόγο κίνησης της διαδικασίας και του παρέχει τη δυνατότητα ακρόασης.

Τούτο ισχύει με την επιφύλαξη της προειδοποίησης του άρθρου 32 της οδηγίας 2006/123/ΕΚ.

2. Όταν ένα κράτος μέλος διαπιστώνει ότι συντρέχει ανάγκη αναστολής ή ανάκλησης μιας ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών, προβαίνει αμελλητί στην αναστολή ή την ανάκληση, εάν η συντονιστική αρχή του είναι η εκδούσα αρχή της συγκεκριμένης ηλεκτρονικής κάρτας, ή κοινοποιεί χωρίς καθυστέρηση στην εκδούσα συντονιστική αρχή τη διαπίστωσή του περί της αναγκαιότητας αναστολής ή ανάκλησης της εν λόγω ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών.

Η εκδούσα συντονιστική αρχή στην οποία κοινοποιείται η διαπίστωση περί της αναγκαιότητας αναστολής ή ανάκλησης της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών από άλλο κράτος μέλος αναστέλλει ή ανακαλεί αμέσως την εν λόγω ευρωπαϊκή ηλεκτρονική κάρτα υπηρεσιών, κατά περίπτωση.

Όταν πάψουν να συντρέχουν οι συνθήκες που είχαν ως αποτέλεσμα την αναστολή της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε, η εκδούσα συντονιστική αρχή να ενεργοποιεί εκ νέου, αμελλητί, την ευρωπαϊκή ηλεκτρονική κάρτα υπηρεσιών που έχει ανασταλεί.

3. Η απόφαση αναστολής ή ανάκλησης μιας ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών, η οποία κοινοποιείται στον αιτούντα μέσω της ηλεκτρονικής πλατφόρμας στην οποία διατίθεται το τυποποιημένο έντυπο της αίτησης, αιτιολογείται δεόντως και υπόκειται σε προσφυγή σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο του οικείου κράτους μέλους.

Η έλλειψη απόφασης για την εκ νέου ενεργοποίηση μιας ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών που έχει ανασταλεί σύμφωνα με το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 2 υπόκειται σε προσφυγή σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο του οικείου κράτους μέλους.

Η παρούσα παράγραφος ισχύει με την επιφύλαξη της παραγράφου 2 δεύτερο εδάφιο.

4. Τα κράτη μέλη υποχρεώνουν τον κάτοχο ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών να ενημερώνει τη συντονιστική αρχή που εξέδωσε την ευρωπαϊκή ηλεκτρονική κάρτα υπηρεσιών σχετικά με τα εξής:

α) τις αποφάσεις που περιορίζουν ή απαγορεύουν, ακόμα και προσωρινά, είτε στο κράτος μέλος καταγωγής είτε στο κράτος μέλος υποδοχής την άσκηση από τον

κάτοχο της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών των δραστηριοτήτων παροχής υπηρεσιών που καλύπτονται από την εν λόγω ηλεκτρονική κάρτα·

- β) τη μόνιμη παύση των δραστηριοτήτων που καλύπτονται από την ευρωπαϊκή ηλεκτρονική κάρτα υπηρεσιών στην επικράτεια του κράτους μέλους καταγωγής·
- γ) την εκκαθάριση και τη λύση του κατόχου της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών ή τη μεταφορά του κύριου κέντρου δραστηριοτήτων του εντός της επικράτειας της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή σε τρίτη χώρα·
- δ) τις οριστικές αποφάσεις που δεν υπόκεινται σε προσφυγή βάσει της εθνικής νομοθεσίας, είτε από το κράτος μέλος καταγωγής είτε, βάσει του άρθρου 4 παράγραφος 5 της οδηγίας 2014/67/ΕΕ, από το κράτος μέλος υποδοχής σύμφωνα με την οποία ο κάτοχος μιας ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών θεωρείται μισθωτός εργαζόμενος και όχι αυτοαπασχολούμενος·
- ε) οποιαδήποτε σημαντική αλλαγή όσον αφορά τις απαιτήσεις στις οποίες υπόκειται ο κάτοχος της ηλεκτρονικής κάρτας στο κράτος μέλος καταγωγής του στον βαθμό που οι πληροφορίες για συμμόρφωση με αυτές τις απαιτήσεις είχαν κοινοποιηθεί στο κράτος μέλος υποδοχής μαζί με την αίτηση έκδοσης της ηλεκτρονικής κάρτας·
- στ) τις μεταβολές στην πραγματική κατάσταση ή οποιεσδήποτε άλλες πληροφορίες όσον αφορά τον κάτοχο μιας ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών που προκύπτουν από το περιεχόμενό της.

5. Οι συντονιστικές αρχές ανταλλάσσουν πληροφορίες με δική τους πρωτοβουλία και επικουρούν άλλες συντονιστικές αρχές όσον αφορά συμβάντα που έχουν περιέλθει σε γνώση τους, βάσει των οποίων μπορεί να αποφασιστεί η αναστολή ή ανάκληση της συγκεκριμένης ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών ή να κριθεί ότι συντρέχει ανάγκη ενημέρωσης του περιεχομένου της με άλλον τρόπο.

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αρμόδιες αρχές τους να ενημερώνουν τη συντονιστική αρχή που όρισαν σύμφωνα με το άρθρο 17 του κανονισμού ...[κανονισμός για την ευρωπαϊκή κάρτα υπηρεσιών]... για τα συμβάντα που αναφέρονται στην παράγραφο 4, τα οποία έχουν περιέλθει σε γνώση τους.

Όσον αφορά το σημείο δ) της παραγράφου 4, η παρούσα παράγραφος εφαρμόζεται επίσης σε αρμόδιες αρχές κατά την έννοια του άρθρου 2 στοιχείο α) της οδηγίας 2014/67/ΕΕ.

Η παρούσα παράγραφος ισχύει με την επιφύλαξη του άρθρου 2 της οδηγίας 2009/101/ΕΚ και του άρθρου 2 της οδηγίας 89/666/ΕΟΚ.

6. Ο κάτοχος ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών μπορεί να ζητήσει την ακύρωση της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών του που έχει εκδοθεί στο παρελθόν από την εκδούσα συντονιστική αρχή.
7. Η Επιτροπή εκδίδει τεχνικούς κανόνες για την επεξεργασία των αναστολών, των ανακλήσεων, των επικαιροποιήσεων και των ακυρώσεων των ευρωπαϊκών ηλεκτρονικών καρτών υπηρεσιών μέσω εκτελεστικών πράξεων, συμπεριλαμβανομένων διατάξεων για την εισαγωγή και απόσυρση προειδοποιήσεων για πιθανή αναστολή και ανάκληση και για τη διασύνδεση μεταξύ αυτών των διαδικασιών και του μηχανισμού προειδοποίησης που θεσπίζεται βάσει του άρθρου 32 της οδηγίας 2006/123/ΕΚ καθώς και τη διασύνδεση μεταξύ μιας εν ισχύ ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών και της διαδικασίας που αφορά τις

παρεκκλίσεις για μεμονωμένες περιπτώσεις σύμφωνα με το άρθρο 18 της οδηγίας 2006/123/ΕΚ.

Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης στην οποία αναφέρεται το άρθρο 19 παράγραφος 2.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 18

Άσκηση της εξουσιοδότησης

1. Η εξουσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων ανατίθεται στην Επιτροπή υπό τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στο παρόν άρθρο.
2. Η εξουσία έκδοσης των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που αναφέρονται στο άρθρο 12 παράγραφος 4 και στο άρθρο 13 παράγραφος 7 ανατίθεται στην Επιτροπή για περίοδο πέντε ετών από [...]. Η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση σχετικά με τις εξουσίες που της έχουν ανατεθεί το αργότερο εννέα μήνες πριν από τη λήξη της πενταετούς περιόδου. Η εξουσιοδότηση ανανεώνεται σιωπηρά για περιόδους ίσης διάρκειας, εκτός αν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο προβάλουν αντιρρήσεις το αργότερο εντός τριών μηνών πριν από τη λήξη της κάθε περιόδου.
3. Η εξουσιοδότηση που προβλέπεται στο άρθρο 12 παράγραφος 4 και στο άρθρο 13 παράγραφος 7 μπορεί να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο. Η απόφαση ανάκλησης περατώνει την εξουσιοδότηση που προσδιορίζεται στην εν λόγω απόφαση. Τίθεται σε ισχύ την επόμενη ημέρα από τη δημοσίευση της απόφασης στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία που ορίζεται στην εν λόγω απόφαση. Δεν θίγει το κύρος των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που έχουν ήδη τεθεί σε ισχύ.
4. Η Επιτροπή, μόλις εκδώσει κατ' εξουσιοδότηση πράξη, την κοινοποιεί ταυτόχρονα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.
5. Η κατ' εξουσιοδότηση πράξη που εκδίδεται δυνάμει του άρθρου 12 παράγραφος 4 και του άρθρου 13 παράγραφος 7 τίθεται σε ισχύ μόνο εφόσον δεν έχει διατυπωθεί αντίρρηση από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή από το Συμβούλιο εντός δύο μηνών από την ημέρα που η πράξη κοινοποιείται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο ή αν, πριν λήξει αυτή η περίοδος, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ενημερώσουν αμφότερα την Επιτροπή ότι δεν θα προβάλουν αντιρρήσεις. Η προθεσμία αυτή παρατείνεται κατά δύο μήνες με πρωτοβουλία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου.

Άρθρο 19

Διαδικασία επιτροπής

1. Η Επιτροπή επικουρείται από την επιτροπή του άρθρου 40 παράγραφος 1 της οδηγίας 2006/123/ΕΚ. Η εν λόγω επιτροπή αποτελεί επιτροπή κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.
2. Όταν γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζεται το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

Παρακολούθηση της εφαρμογής

Η Επιτροπή, από κοινού με τα κράτη μέλη, τους κοινωνικούς εταίρους και άλλους οικείους ενδιαφερόμενους, θεσπίζει ειδικές ρυθμίσεις για την παρακολούθηση και την αξιολόγηση της εφαρμογής και των επιπτώσεων της παρούσας οδηγίας, και ιδίως των τρόπων με τους οποίους επηρεάζεται η ελευθερία της εγκατάστασης και η ελεύθερη παροχή υπηρεσιών μεταξύ των κρατών μελών για τις καλυπτόμενες δραστηριότητες παροχής υπηρεσιών, ειδικότερα μέσω της μείωσης του κόστους για τους παρόχους υπηρεσιών, της ενίσχυσης της διαφάνειας για τους παρόχους, της διασυννοριακής επέκτασης και της ενίσχυσης του ανταγωνισμού, καθώς και των τρόπων με τους οποίους επηρεάζονται οι τιμές και η ποιότητα των εν λόγω υπηρεσιών, βάσει συναφών δεικτών.

Ρήτρα αναθεώρησης

Έως [24 μήνες από την προθεσμία μεταφοράς της παρούσας οδηγίας], η Επιτροπή αξιολογεί κατά πόσον είναι σκόπιμη η λήψη πρόσθετων μέτρων για τον συντονισμό των διατάξεων που αφορούν την ελευθερία εγκατάστασης και την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών για τις οποίες θεσπίστηκε η ευρωπαϊκή ηλεκτρονική κάρτα υπηρεσιών.

Έως 36 μήνες από την προθεσμία μεταφοράς της παρούσας οδηγίας και το αργότερο κάθε πέντε έτη εφεξής, η Επιτροπή εκπονεί αξιολόγηση της παρούσας οδηγίας και υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο έκθεση για τα αποτελέσματά της. Η εν λόγω έκθεση εξετάζει την ανάγκη προσαρμογής των διαδικασιών έκδοσης, επικαιροποίησης, αναστολής ή ανάκλησης της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής κάρτας υπηρεσιών λαμβανομένων υπόψη των πλέον πρόσφατων εξελίξεων στον τομέα της ηλεκτρονικής διακυβέρνησης και περιλαμβάνεται στην έκθεση που αξιολογεί τα συνολικά αποτελέσματα του κανονισμού ...[κανονισμός για την ευρωπαϊκή κάρτα υπηρεσιών]... σύμφωνα με το άρθρο 19 του εν λόγω κανονισμού.

Μεταφορά στο εθνικό δίκαιο

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν και δημοσιεύουν, το αργότερο στις [δύο έτη από την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας], τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για τη συμμόρφωσή τους με την παρούσα οδηγία. Ανακοινώνουν αμέσως στην Επιτροπή το κείμενο των εν λόγω διατάξεων.
Εφαρμόζουν τις διατάξεις αυτές από [δύο έτη από την έναρξη ισχύος του κανονισμού[κανονισμός για την ευρωπαϊκή κάρτα υπηρεσιών].....].
Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι λεπτομερείς διατάξεις για την αναφορά αυτή καθορίζονται από τα κράτη μέλη.
2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιωδών διατάξεων εσωτερικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 23
Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την [εικοστή] ημέρα από τη δημοσίευσή της στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Άρθρο 24
Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.
Βρυξέλλες,

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος